

Reg. nr. 4
Himbarea-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VAI

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

41

JOI 9 MARTIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

FOTBALIȘTII NOȘTRI

ÎNVIŢĂTORI

ÎN MECIUL

DE VERIFICARE

DE LA ATENA: 2-1

*Probleme ale fotbalului
in dezbateri:*

SÎNT SUFICIENTE ŞI EFICACE
FORMELE ACTUALE DE CALI-
FICARE ŞI PERFECTIONARE
A ANTRENORILOR?

(Pagina 3)

În meciul de la Zagreb, spre sfîrşitul primei reprize, Turcan a fost accidentat. Iată-l părăsind terenul, sprijinit de portarul iugoslav Skorici şi de medicul echipei piteştene, dr. Paul Tomescu.

În acest meci, Turcan - reintrat în joc după pauză - a fost unul din cei mai activi jucători de la Dinamo Piteşti.

Terenul complet desfundat a determinat intreruperea meciului Minerul Baia Mare-Petrolul, din „Cupa României”, în minutul 13. Iată momentul cînd jucătorii părăsesc terenul, într-adevăr impracticabil, după cum se vede şi din fotografia de mai sus.

Foto: S. BRAŞOVEANU

Portarul echipei din Plopeni stopează sigur un atac al echipei ieşene.

Foto: ION POPESCU

De pe cuprinsul țării

GHELAR

O ECHIPA ABANDONATA

Pină la reluarea campionatului regiunii au mai rămas puține zile. Toate echipele competitive, grijiile pentru șansele pe care le au în retur, au pornit pregătirile din vreme, iar în prezent se află în stadiul final al acestora. Numai una, una singură este încă departe de așa ceva: „Minerul”-Ghelar, care pină la ora actuală n-a făcut decât câteva antrenamente. Preocupată de alte „treburile” mai importante, asociația sportivă „Minerul”-Ghelar nu a mai avut griji ca echipa sa de fotbal să beneficieze de serviciile unui antrenor și de echipamentul necesar efectuării antrenamentelor. Așa se face că echipa de fotbal „Minerul”-Ghelar e pe cale de a nu mai fi o echipă.

C. MOLDOVAN
corespondent

V. MITROFAN
corespondent

TG. MUREȘ

VI-L AMINTIȚI PE BALINT?

L-am întâlnit în Tg. Mureș. Fostul jucător al Rapidului, Farului și Stelei este acum titular al echipei „Lemnarul” din campionatul regiunii Mureș-Autonomă-Maghiară. Deși într-un rol de mică anvergură, Balint nu-și dezmente nici acum principala calitate prin care se făcuse remarcat: forța de șut. El este golgeterul echipei și al seriei A-I a campionatului, cu 10 goluri înscrise. Andor Balint are 27 de ani și este profesor de educație fizică la liceul agricol din localitate. El ne-a declarat, cu o umbră evidentă de regret în privire, că im-

prejurările l-au scos prematur din categoria A și că se simte capabil de a mai juca cu bune rezultate cel puțin în categoria secundă. Dar nu vrea să mai părăsească orașul Tg. Mureș unde s-a căsătorit și și-a stabilit căminul.

Un fapt demn de remarcat: Andor Balint a alcătuit și pregătește în mod voluntar o echipă de handbal - băieți, una de handbal - fete și o formație de fotbal în liceul unde activează ca profesor. Așadar, nu numai fotbalist și hocheist ci și handbalist. La mai multe, profesore Balint!

I. GHERMAN
corespondent

Mihai Szasz, fotoreporter voluntar, ne-a trimis recent această fotografie cu următoarea explicație: A.S.A. Tg. Mureș pozează pentru revista FOTBAL. Mureșenii se pregătesc cu conștiințozitate și sint optimiști. Antrenorul echipei, fostul internațional Tiberiu Bone (ultimul din rindul de sus), se gîndește la un loc în categoria A.

AȘI

O NOUA PROMOTIE DE ARBITRI IN PREGATIRE

În organizarea comisiei regionale de fotbal, un număr de 24 și jucători se pregătesc să dea un arbitru. Lecțiile se desfășoară săptămînal după o programă analitică ogată și sint predate de arbitri seni cu experiență ca M. Rotoru, V. Luca, V. Popa și C. Alexandru. Sugerăm forurilor locale să iși deosebească cursuri și în rașele Pașcani, Birlad și Vaslui, pentru ca numărul arbitrilor să răspundă programărilor jocurilor din regiune.

D. DIACONESCU
corespondent

SUCEAVA

PENTRU ARBITRAJE CORESPUNZATOARE

În baza unei analize temeinice arbitrajului efectuat în turul campionatului regional Suceava, a constatat că cele mai multe în erorile comise de arbitri în timpul jocurilor se datoresc nivelului scăzut de cunoștințe teoretice deținute de aceștia. Pentru înlăturarea unei asemenea neajuns, Colegiul regional de arbitri a luat măsura ca între 24 februarie și 15 martie toți arbitrii din regiune să fie supuși unei reexaminări. Pentru a le veni în ajutor, Colegiul regional a difuzat în rașone regulamentul de fotbal, deșii ale F.I.F.A., precum și nume-nase alte materiale cu caracter tehnic.

Paralel, în raioanele Fălticeni, Sîmpulung, Vatra Dornei, Dorobani și în orașul Suceava au fost organizate, în această iarnă, noi cursuri de arbitri.

S. IORDACHE
corespondent

SIGHIȘOARA

OPTIMISM LA SIGHIȘOARA

Echipa locală de fotbal „Faianța”, care activează în categoria A, seria Nord, nemulțumită de locul pe care se află, și-a început pregătirile în vederea returului că din primele zile ale lunii noastre.

INSEMNARE JUNIORII ÎN CENTRUL ATENȚIEI

Conducerea asociației sportive I.M.U. Medgidia și-a făcut bunul obicei de a acordă în fiecare an toată atenția pregătirii micilor săi fotbaliști. Și în acest an, deși condițiile atmosferice au fost neprielnice, tineretele viăștore fotbaliste ale I.M.U.M.-ului s-au bucurat de grija conducerii asociației. Pină la ora actuală ei au efectuat peste 20 de antrenamente și există toate motivele să se creadă că formația de juniori I.M.U. Medgidia se va prezenta în returul campionatului republican la un nivel superior. Un merit important revine antrenorului Dogan — fost jucător al Medgidiei — care cu pricepere și pasivitate a reușit să imprime tinerilor săi jucători elementele fotbalului modern. Condiția de bază pusă de antrenor pentru admiterea și menținerea în lot a jucătorilor este ca aceștia să fie elevi fruntași la învățătură, cu conduită exemplară în viață și pe terenul de sport.

Un fapt pozitiv îl constituie și acela că media vîrstelor lotului de juniori este de 16 ani, ceea ce va crea premisa unei activități în juniorat de cel puțin 2 ani. Aceasta va asigura o creștere calitativă din punct de vedere tehnic, lucru de mare importanță pentru rezerva de mîine a echipei de seniori.

Dintre cei 20 de juniori, reale calități dovedesc tinerii Catrina, Babone, Lotu, Nuri, Stan, Marinescu și alții.

R. AVRAM
corespondent

NOTA CARE VA FI DRUMUL LUI GH. GHEORGHE?

Venit la Sibiu de la A.S.A. Tg. Mureș după o bună comportare, tînărul jucător Gh. Gheorghe (23 de ani) a fost primit cu încredere și simpatie în orașul de pe malul Cîmbinului.

În primăvara anului trecut, mecanicul de utilaje Gh. Gheorghe începea munca la fabrica „13 Decembrie” și totodată debuta în echipa sibiană C.S.M., care activează în categoria B. Clubul, ca și miile de suporteri ai acestei echipe, își puneau mari speranțe în talentul tînărului jucător.

Speranțe însă nemişcate pină în prezent pentru că Gh. Gheorghe s-a comportat bine doar în 3-4 partide din prima parte a campionatului. În rest? Considerînd că talentul îi poate permite să-și neglijeze pregătirea și să nesocotească îndatoririle pe care le are față de colectivul de muncă și de colegii de echipă, el a dovedit curînd manifestări de vedetism.

Actele de indisciplină și neseriozitatea la antrenamente, relevate în ședința de analiză a secției de fotbal, au caracterizat în bună măsură activitatea lui Gh. Gheorghe și au justificat sancțiunea acordată: SCOATEREA DIN LOT. În loc să înțeleagă caracterul educativ al sancțiunii și să-și propună revenirea la o conduită absolut necesară unui sportiv, fotbalistul sibian a încercat să-și mute reședința la A.S. Cugir. În speranța că aci avantajele vor fi mai mari și răspunderile mai mici. Transferul însă, nefiindu-i acordat, el a fost nevoit să se reîntoarcă la Sibiu. Acum dorește să-și convingă pe cei care l-au acordat inițial încredere că regretă cele întîmplate. Conducerea clubului sibian în dorința de a-l ajuta să dovedească prin fapte această (și un rol important vor trebui să-l joace cei doi antrenori: Lenhart și Ghirîng), a hotărît reprimirea sa în lot, urmînd ca semnul de întrebare ce-l însoțește să dispară în urma unei comportări corespunzătoare pe teren și în viața de toate zilele.

I. BERBECARU
corespondent

NOI „APARIȚII” ÎN CATEGORIA A

Un mare număr de cititori, dintre care amintim pe ION TELEGA din Ploiești, MARCEL VASILIU din Brașov, VASILE ANAGHOTE din Constanța și GABRIEL NUTU din București, ne întreabă despre numele noi din loturile echipelor din categoria A.

În loturile anunțate pentru noul sezon de către cele 13 competiționale din prima categorie, „infuzia tineretului” pare a fi destul de consistentă. La Constanța, mijlocasul Antonescu, deși a debutat la Farul în acest sezon, se consideră ca participant al turului. Întrucît a disputat restanțele cu Petrolul și Steaua 1 Brașov, el nu au promovat în prima echipă pe Ionuț III dintr-o categorie inferioară. Desigur că „stegarul” dorește ca golul înscris la debut de acest tînăr înalt să fie de bun augur pentru eficacitatea întregii echipe. Petrolul rîdează acum un nou fundas central: Dragnea (cu un debut promițător), avînd și un eșalon

de speranțe în lot: Anija, Chirilă și Mereușă. La dinamoviștii bucureșteni, o nouă extremă stînga: Nușu (o coincidență plăcută de nume cu cititorul nostru bucureștean). De altfel, antrenorul Traian Ionescu ne-a subliniat cu vîdită satisfacție prezența „noului contingent” în lotul echipei sale: cei doi fondeși (Gh. și N.) și Ciupitu — fundasul. Reșcin — mijlocas și atletul Florin Cherab (19 ani, săritor în înălțime) — aflat încă în stadiul de experiment pe baza „precedentului” Pitruș. Să sperăm că primii „ghiocei” din această primăvară vestesc înflorirea întregului buchet de talente anunțate de echipele noastre fruntașe.

O PROBLEMĂ DE ARBITRAJ PUSĂ DE... UN ARBITRU

MIHAI TOTH — ARAD cere lămuriri asupra următorului caz: Într-un joc oficial, în min. 88, un jucător comite o infracțiune pentru care este eliminat de pe teren. El însă, nu vrea să iasă. Ce face arbitru: așteaptă să se scurgă cele 3 minute regulamentare sau în min. 90 — după ceas — fluieră sfîrșitul jocului? Dacă jucătorul se hotărăște totuși să părăsească terenul după 2 minute și 40 de secunde, deci înainte de scurgerea celor 3 minute, arbitru va continua jocul timp de 2 minute?

Nici nu era nevoie să ne subliniați că acest caz a dat loc la discuții controversate. Nu există problema de arbitraj, nici chiar pentru arbitri (din păcate), care să nu provoace comentarii pro și contra. Pentru că ne-ai solicitat, vom interveni și noi în discuția dv. din sinul colegiului local, cu convingerea că vom ajuta la lămurirea unei astfel de situații de joc. Cazul este clar în ipoteza că jucătorul eliminat în minutul 88 iese imediat de pe teren. Arbitrul rela jocul printr-o lovitură liberă de pe locul infracțiunii, urmînd să fluieră sfîrșitul jocului atunci cînd va fi atînsă durata de 90 de minute.

Dacă însă, jucătorul refuză la început să iasă de pe teren și apoi, după 2 minute și 40 de secunde, de pîidă, se hotărăște să se supună totuși deciziei ar-

bitrului, atunci acesta va relua jocul (în aceleași condițiuni ca mai sus) și-l va continua pină la atingerea duratei regulamentare. Adică timp de 2 minute. Pentru că nu trebuie să uităm că jocul a fost întrerupt în minutul 88.

În fine, în ipoteza că jucătorul refuză să iasă, atunci arbitru așteaptă să treacă 3 minute și la capătul lor încheie partida. După ceas, în minutul 91, dar efectiv după 88 minute de joc și, ca atare, organele de resort urmează să decidă asupra rezultatului partidei, adică dacă meciul pierdut cu 3-0 echipei din care face parte jucătorul care a refuzat să părăsească terenul, sau omologhează jocul cu rezultatul de pe teren în momentul întreruperii, dacă el este mai bun (deci 3-0) pentru echipa cîștigătoare.

PRIMUL MECI ROMÂNIA-FRANȚA...

R. URSACHE — BUCUREȘTI sollicită câteva amănunte în legătură cu prima întîlnire dintre echipele naționale ale României și Franței, disputată în anul 1932.

Partida a avut loc la 12 iunie 1932 la București și a fost arbitrată de Ivancic (Ungaria). Rezultatul final a fost 6-3 (3-0) în favoarea echipei noastre naționale. Golurile au fost marcate de: Bodola (min. 10), Wetzer I (min. 17), Schwartz (min. 20), Schwartz (min. 46), Wetzer I (min. 68) și Bodola (min. 81) pentru noi. Chardar (min. 52), Liberati (min. 75) și Rohnton (min. 77) pentru oaspeții. Formatiile:

ROMÂNIA: Czinczer — Albu, Bürger — Hrehus, Steinbach, Rafinski — Glangzman, Schwartz, Wetzer I, Bodola, Coșci (Dobai). FRANȚA: Tassin — Maïresse, Chardar — Scharwath, Kauskar, Laurent — Liberati, Alcazar, Cesember, Rohnton, Korb.

Cum vedeți, ne întîlnim (la 22 martie 1967), pentru a doua oară, după 35 de ani!

CE ESTE „BETONUL”?

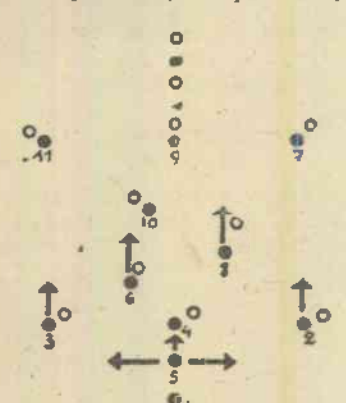
D. APOSTOL — BUCUREȘTI vrea să... facă cunoștință mai îndeaproape cu „betonul”. Îi săușfacem mai jos dorința, prezentîndu-i ceea ce unii ziariști de peste hotare numesc „beala rușinoasă” a fotbalului.

Bineînțeles că este vorba de un sistem de joc, în care accentul principal cade pe apărarea strictă, „betonată” prin supraaglomerare și marcaj strict om la om. Unii adepți ai „betonului” caută însă să-l înfățișeze sub diferite denumiri mai acceptabile, dintre care frecventă este prezentarea ca „sistem cu acoperire”.

Indiferent însă, de denumire, forma clasică sub care se prezintă acest sistem este înfățișată de schița alăturată (așa se așează pe teren două echipe care practică „betonul”).

Pe scurt, iată cum se prezintă acest sistem: În fața portarului și în spatele celor patru fundasi se plasează un jucător, „betonerul” (sau, mai... elegant spus „libero”), care este eliberat de orice marcaj individual și care acționează acolo unde este nevoie. Așa cum face Picchi la Inter sau cum a jucat, la un moment dat, Nuncuștiler III la Dinamo București. Cei patru fundasi aplică un marcaj strict, om la om, se „lipesc” de adversarii direcți. În fața lor, doi coechipieri au sarcina să marcheze pe cei doi oameni de mijloc ai adversarului, sau să lanseze contraatacuri prin cei trei jucători care rămîn în linia de înaintare. Rolul acestora din urmă este de a sesiza orice șeșeală a apărării adverse și de a o exploata cît mai bine, de cele mai multe ori prin acțiuni individuale pentru că acești trei înaintași sint aproape izolați.

Așadar, un sistem care asigură numai superioritatea numerică în apărare și implică, deci, contraatacul și nu ofensiva, care presupune egalitate sau superioritate numerică, un sistem care „omorară” jocul, limitîndu-l la o luptă acerbă, dură, bazată pe marcaj nemilos, în apărare, și

de specularea acțiunilor individuale sau a erorilor apărătorilor adversi în atac. Adăugăm însă, că există forme de „beton” și mai aspre, mai negative. Ca în Italia, de pîidă, unde unele echipe joacă chiar cu doi „libero” (de regulă în deplasare).

PROBLEMELE FOTBALULUI

În lumea atât de populată a fotbalului, titlul de specialist îl revendică pe bună dreptate mai întâi antrenorii, și numai în anumite cazuri poate fi atribuit unor conducători de secții, activiști sportivi, ziariști, care întrunește atribuțiile unei activități îndelungate și unei pregătiri permanente. Deoarece fotbalul românesc are datoria să se ridice pînă la nivelul celor mai înalte realizări obținute în acest domeniu pe plan mondial, trebuie să privim cu forță analitică la fiecare dintre componentele sale, la progresele și insatisfacțiile lui actuale. Capacitatea corpului de antrenori, măsura specializării lui, și deci coeficientul de calitate prezent în ultima instanță ca o efigie peste procesul de pregătire al fotbalistilor noștri, trebuie evaluate și confruntate printr-o raportare lipsită de circumstanțe atenuante la grupul de specialiști (vizăm calitatea acestora) din orice alt domeniu de activitate.

Jucător-antrenor, două stadii calitativ distincte

A fi pînă la o anumită vîrstă jucător și a continua cu profesia de antrenor, iată o succesiune firească, parcurgerea primului stadiu constituind una dintre condițiile fără de care nu se poate trece peste pragul celeilalte. Dar în ce măsură un jucător de valoare se poate transforma ulterior într-un veritabil specialist, capabil să pregătească fotbalisti și echipe apte să atingă treptele celebrității? Doar în măsura și în ambianța de studiu în care un fost elev se poate transforma într-un prestigios profesor, într-un renumit specialist. Jucător-antrenor sînt noțiuni calitativ distincte. Le separă, le deosebește acel sumum de cunoștințe obligatorii pentru profesia de antrenor, inevitabil absente din bagajul jucătorului: noțiuni și detalii de metodică, de tehnică și de tactică (cu toate subtilitățile ei) noțiuni din ce în ce mai numeroase de fiziologie, de biomecanică, de biochimie, de igienă, de psihologie, de etică, de educație etc. O simplă enumerare. Dar dacă ne gândim serios (și este cazul), la suma, la adîncimea și la necesitatea corelării acestor cunoștințe, dacă ne putem scutura de primejdia unei înșurubiri și înțelegeri formale, comode (sesizabilă în numeroase împrejurări), sîntem obligați să recunoaștem că drumul spre profesia de antrenor trebuie să treacă obligatoriu prin citirea și studiul și să revină necontenit prin sălile de documentare.

În prezent nu utilizăm formule cu randament optim pentru calificarea de antrenori

Mai întîi despre modul de formare, de calificare a antrenorilor (specialiștilor) în fotbalul nostru, despre formulele de scolarizare pentru pregătirea acestora. Titlul de antrenor de fotbal se poate obține prin absolvirea unui curs cu o durată de la 1—3 luni, prin absolvirea Institutului de Cultură Fizică cu o durată de patru ani sau a Facultăților de Educație Fizică cu o durată de 5 ani (ultimele două alternative, conferă și titlul de profesor de educație fizică).

Din cei 1142 de antrenori existenți în prezent, 823 s-au calificat prin cursuri cu o durată de la 1 la 3 luni, 199 sînt absolvenți I.C.F. cu specializare fotbal și 115 absolvenți ai Facultăților de Educație Fizică.

Mai întîi, sînt oare suficiente o lună, două, sau trei, pentru însușirea unei specializări, compusă din numeroase laturi distincte? Cît se poate asimila din atîtea discipline într-un interval așa de scurt? La sfîrșitul său, tînărul antrenor și-a însușit oare noțiunile pînă la treapta cînd știi să te serviești de ele în practică, ceea ce pretinde de fapt cu mult mai mult decît să obții despre acestea o sumară informație? Desigur, nu. Ar fi nimerit ca pe viitor durata formelor de învățămînt organizate de federație, pentru pregătirea antrenorilor de fotbal să fie extinsă progresiv, la 1—2 ani, de exemplu. Nu uităm to-

analitic, dilatată excesiv în dreptul unor obiecte fără multă legătură cu sfera noțiunilor din care se compune calitatea de antrenor de fotbal. Adevăr se găsește probabil în toate argumentele enumerate și cei în drept ar avea poate motive să desbată și să stabilească în lumina unor puncte de vedere competente, din care să nu lipsească și experiența altora, forma de învățămînt cea mai proprie etapelor actuale (ca durată, conținut etc.) pentru calificarea antrenorilor de fotbal pe criteriul randamentului maxim. Să nu se creadă că pregătirea antrenorilor pentru celelalte ramuri sportive se realizează în

Să totuși, se recunoaște că profesia de antrenor e o stare calitativ deosebită, la care nu se poate ajunge decît după cinci ani de studiu.

Un specialist „rugineste” fără un permanent efort de documentare

În altă ordine de idei, un specialist o dată „uns” nu se poate menține în actualitate decît printr-o continuă și multilaterală docu-

SÎNT SUFICIENTE ȘI EFICACE

FORMELE ACTUALE DE CALIFICARE ȘI PERFECTIONARE A ANTRENORILOR?

În fiecare domeniu de activitate s-a construit sau tinde să se construiască o anumită științifică menită să sprijine întregul edificiu și să-l articuleze cu activitățile limitrofe.

Specialistul a devenit o prezență obligatorie, care vitalizează epoca noastră, și tocmai de aceea organizarea pregătirii specialiștilor a ajuns în toate țările dezvoltate o problemă de stat, rezolvată pe căi multilaterale, într-un cadru tot mai extins și tot mai eficace. Și în sport problema specialiștilor și a calității lor este de o mare actualitate.

tuși că numărul antrenorilor existenți în prezent (1142), este cu mult inferior în raport cu necesitățile de pregătire ale celor peste 80.000 de jucători legitimați. Realitatea e și mai drastică deoarece 60% dintre ei nu activează propriu-zis, au alte profesii de bază (537), sau sînt activiști sportivi (118) etc.). Deci prima urgență e constituirea rezolvarea crizei numerice, dar și pasul următor — ridicarea gradului de calificare și specializare — este tot atât de obligatoriu și nu mai poate suporta mîltă aminare.

Să ne oprim și în dreptul absolvenților Facultăților de Educație Fizică (F.E.F.) și ai I.C.F.-ului.

Din cei 115 absolvenți ai F.E.F. numai 13 practică și profesia de antrenor de fotbal, și aceștia doar cu $\frac{1}{2}$ normă. Iar din cei 199 de absolvenți I.C.F., numai 19 sînt antrenori de fotbal cu normă întreagă, iar 80 cu $\frac{1}{2}$ normă, restul de 150 neavînd practic nici o tangență cu activitatea fotbalistică. Ce este din păcate extrem de evident? 252 de antrenori dintre cei 305 calificați în urma unei scolarizări mai îndelungate preferă funcția de profesor de educație fizică celei de antrenor de fotbal. Nu vom explica de ce optează astfel, faptul în sine nu este însă nici gratuit și nici întîmplător. O altă constatare pe care nu o putem ocoli, paradoxală dar vizibilă în decursul anilor, sesizată de organele federației, este aceea că absolvenții Facultății sau Institutului de Educație Fizică au reușit doar sporadic în profesia de antrenor. Se pot da două explicații. Mai întîi fiindcă mulți dintre ei aleg, probabil, specialitatea fotbal fără să simtă o chemare deosebită, fără să fi fost jucători, fără să fie dominați de pasiune, fără să aibă vreun țel precis, ci pur și simplu pentru că tot trebuie să opteze în Institut pentru o anumită specializare. Paralel, unii încredințază și conținutul programelor

cadru vreunui sistem superior. Dar preocupările și materialul nostru factual se referă strict la activitatea fotbalistică.

Chiar Didi și Djalma Santos trebuie să studieze pentru a deveni antrenori

Edificatoare ni se pare modalitatea consacrată pentru calificarea antrenorilor în fotbalul brazilian. În primăvara anului trecut cînd Zeze Moreira (director tehnic al echipei Vasco da Gama și fost antrenor al echipei Braziliei) ne-a vizitat țara, a declarat în cursul unei discuții amicale purtate cu un grup de antrenori:

„Indiferent cît de celebru ai fost ca jucător, în Brazilia nu ești recunoscut antrenor decît după absolvirea unei școli superioare de Educație Fizică cu o durată de 5 ani. Didi, marele Didi, a fost angajat antrenor la echipa Cristal Lima din Peru, dar la noi nu va antrena niciodată. Pe temeiul celebrității de jucător se găsește destui amatori în alte țări dispuși să angajeze pentru pregătirea echipei fostele glorii ale fotbalului brazilian. Dar dacă nu vor absolvi școala amintită, în Brazilia nu vor funcționa niciodată ca antrenori nici Djalma Santos, nici Garrincha, nici Pelé, nici ceilalți „bicampeo”. Într-un timp, ca un omagiu la adresa marilor noastre vedete se acceptase o excepție. Scolarizarea acestora s-a durat numai un singur an. După câteva promoții a trebuit să se revină. Absolvenții nu dovedeau o temeinică pregătire”.

Mentalitatea existentă la noi face aproape incredibil punctul acesta de vedere: cîtă tehnică au avut acești titani? Cît de nuanțat ar putea vorbi ei despre toate secvențele strategice și tactice jocului? Prin cîte momente dramatice n-au trecut pe dreptunghiul de gazon?

mentare. Evoluția unui specialist nu este de conceput fără lecturi substanțiale dintr-o bibliografie capabilă să-l informeze despre toate noutățile apărute pe plan mondial. În al doilea rînd, experiența unui antrenor va rămîne un material brut, puțin utilizabil, dacă nu va fi prelucrată și sistematizată cu ajutorul unor criterii și principii metodice, biologice sau tehnico-tactice.

Să confruntăm aceste puncte de vedere cu realitatea noastră. Mai întîi activitatea antrenorilor de fotbal întrunește atribuție științifice? Doar în puține cazuri și într-o mică măsură, fiindcă însăși modalitatea prin care sînt calificați se dovedește prea sumară, timpul de studiu insuficient pentru modelarea lor după fiziologia proprie specialistului epocii noastre. Apoi organizarea documentării antrenorilor are numeroase deficiențe. Există un centru de documentare al Consiliului General UCFS, unde vine cîte un exemplar din cîteva reviste de specialitate în limbile franceză, germană, italiană, maghiară, rusă etc. Mai întîi, practic nu sînt accesibile decît antrenorilor din București. Apoi, nimeni nu le traduce și din acest motiv sînt puțin cercetate. Mai există și un buletin informativ de uz intern, întocmit

de federație, expediat și în provincie, dar conținutul său nu face încă exigentele unei informații prompte și multilaterale. La cîntărele sportive sau cluburi există material documentar, însă mod personal doar un număr tîrziu de antrenori sînt abonați unele publicații străine. Dacă aceste dificultăți mai adăugăm atitudinea comodă, suficiența, lăzarea, spiritul unui practicist gust, întîlnite în unele cazuri, temeră să spunem că masa antrenorilor noștri (excepțiile nu pot conso- na trece printr-o filieră de școli care să-le confere un fond cunoștințe solid substanțial, nepensabil, și nu are posibilitatea să se documenteze în perioada postcalificării cu tot ce poartă noutății în fotbalul mondial, punct de vedere organizativ, metodic, tehnico-tactic etc. Merităm utilitatea celor două cursuri anuale organizate de federație (cu o durată de 3—7 zile pentru dezbaterile anumitor probleme. Dar la ele nu pot participa decît o parte dintre antrenori, ele nu pot înlocui nevoia de documentare permanentă.

Unele propuneri pentru rezolvarea problemei

Iată unele propuneri care ar putea ajuta rezolvarea problemei

— să se acorde un număr mare de locuri la I.C.F. și F.E.F. pentru profilarea mai accentuată a programei analitice pe profilul de specializare;

— durata cursurilor de calificare organizate de F.R. Fotbal să fie sporită;

— înființarea unei școli superioare de antrenori cu o durată aproximativ 2 ani;

— examenle de avansare de o categorie la alta să devină obligatorii la anumite intervale, deoarece în prezent unii antrenori evită, fiindcă ele pretind un anumit efort de pregătire;

— înființarea în cadrul Federației Române de Fotbal a unui serviciu preocupat în exclusivitate de problema informării antrenorilor de fotbal. El ar trebui să extragă din cele mai prestigioase publicații străine (cotidiene, săptămînale, lunare), precum și din lucrările de specialitate apărute în Europa și America de Sud, toate materialele care dezbat chestiuni vitale pentru evoluția jocului de fotbal. Cu mai oportune și valoroase pagini ar trebui strînse o dată pe lună într-un buletin documentar, tipărit pentru uzul comisiilor regionale de fotbal, antrenorilor, cluburilor și asociațiilor sportive, urmînd ca aceste unități să aibă în viitor o documentare proprie.

Recunoaștem unele dificultăți și flexe, legate de momentul aplicării unor asemenea propuneri. Dar în tre evaluarea implicațiilor de o din organizatorice și financiare, între beneficiile dobîndite firesc către fotbalul nostru prin efuziunea unui corp de antrenori, științific și multilateral pregătit, specialiști cu o solidă cultură generală și particulară, instruiți și cu cași la diapazonul pretențiilor lumii astăzi, un elementar simț patriotic ne conduce la ideea că tot ce se va investi în această direcție va fi repede amortizat și depășit.

Romulus BALABI

SPRE CAPACITATEA DE JOC FOTBALIȘTILOR CĂILE EI DE DEZVOLTARE

de Dr. MIRON GEORGESCU

capacitatea de efort a organismului uman rezultată din activitatea coordonată a tuturor componentelor. Organele și sistemele noastre nu sînt însă solicitate în mod egal în toate circumstanțele. Prin procese complexe de reglare se stabilește, în funcție de condiții diferite, „cota parte” ce revine fiecărei activități în cadrul îndeplinirii diferitelor acțiuni. Motivul cu natura solicitării, ponderea sarcinii revine după caz în sarcina sistemelor: aparatului digestiv, sistemului neuro-muscular, aparatului cardio-vascular etc.

Prin sistemele de reglare neuro-humorale sînt în funcție, în activitățile declanșate de excitanți de aceeași natură (efortul fizic, de exemplu), solicitarea organismului va fi în funcție de intensitatea și durata lui. Este de la sine înțeles că în timpul anumite activități, organele cele mai obosesc mai repede și împiedică după un timp continuarea activității. Din această cauză capacitatea de efort a unui individ este mult rînd condiționată de capacitatea funcțională a organelor cu cel mai mare coeficient de participare la efectuarea efortului respectiv. Cu cât aceste organe sînt mai puternice și rezistente, cu atât activitatea pe care ele o desfășoară va putea fi efectuată la un ritm mai înalt și continuată mai multă vreme.

La fotbal de mai sus au o deosebită importanță pentru practica antrenamentului. Rezultatele de efort a unui fotbalist trebuie să fie deosebit de bune, deoarece el trebuie să fie în măsură să realizeze acest lucru și să nu se obosească prea repede. Prin urmare, cel mai mult solicitat în timpul jocului este sistemul neuro-muscular și sistemul cardio-vascular.

dar cu durată prelungită. Ele constă din genul de efort (alergări), timpul de necesitate de participare a jucătorului la diferitele acțiuni tactice colective (în special demarșul și marcajul).

Cele două categorii de eforturi menționate mai sus solicită în mod diferit organismul. Eforturile maxime necesită contribuția majoră din partea aparatului locomotor. Capacitatea funcțională a sistemului neuro-muscular, condiționează viteza, forța și rezistența fotbalistului atunci cînd el trebuie să sprinteze, să sară, sau să suteze cu putere.

În eforturile cu intensitate mică, dar cu durată mai mare, solicitarea aparatului locomotor trece pe plan secundar. Marile funcțiuni și în special aparatul cardio-vascular este cel mai mult solicitat. De capacitatea lui funcțională depinde rezistența fotbalistului la astfel de eforturi. Pentru faptul că eforturile maxime interesează în primul rînd sistemul neuro-muscular, iar cele de rezistență aparatul cardio-vascular, pledează studiile făcute pe mari performeri din disciplinele în care sportivii efectuează numai eforturi maxime sau numai eforturi de rezistență.

Sprinterii și halterofilii (eforturi intense de scurtă durată) au aparatul locomotor foarte bine dezvoltat. Capacitatea de efort a marilor funcțiuni este însă puțin deosebită de a persoanelor neantrenate. Semnificativ în acest sens este exemplul recordmanului mondial Armin Harry, primul alergător care a parcurs 100 m. în 10 secunde. În perioada de formă sportivă, acesta prezenta parametri indicatori ai capacității de efort a marilor funcțiuni, asemănători cu ai unui individ neantrenat de aceeași vîrstă.

La maratonisti, schiori, alergători, fondisti, cicliști de șosea, aparatul locomotor nu se deosebește prea mult de al persoanelor neantrenate. În schimb marile funcțiuni au o capacitate de efort considerabil crescută. Volumul inimii și absorbția de oxigen pe minut, doi dintre parametrii cei mai importanți pentru aprecierea capacității de efort, pot să fie la aceștia de două ori mai mare decît la nes-

portivi. Într-unul dintre cei mai vestiți cicliști profesioniști, Von Steenberg, avea 1700 centimetri cubi, față de 800 centimetri cubi, cît este volumul inimii la un adult neantrenat. Absorbția de oxigen depășește relativ frecvent 5 litri pe minut la marii campioni din probele de rezistență. În timp ce la neantrenat ea rămîne de obicei în jurul a 2-3 litri pe minut.

Asa cum am menționat mai înainte, jocul de fotbal cuprinde într-o sinteză specifică atât eforturi cu intensitate maximă cît și eforturi de rezistență. În fotbalul modern, care tînde să steargă diferențele dintre posturi, ponderea acestor două categorii de eforturi este aproximativ egală pentru toți jucătorii. Se va urmări, deci, ca printr-o selecție judicioasă și un proces de antrenament bine condus, fotbalistul să fie caracterizat printr-o mare capacitate de efort atât a organelor locomotorii cît și a marilor funcțiuni. Studiile de care le-am făcut asupra unor dintre cei mai buni fotbalisti români, precum și datele din literatură, referitoare la jucătorii din țări cu fotbal avansat subliniază acest lucru, punînd în evidență caracteristicile funcționale superioare atât ale sistemului neuro-muscular cît și al celui cardio-vascular.

Campionatul mondial de la Londra a scos încă odată în evidență importanța capacității de efort pentru obținerea rezultatelor înalte. Pe marginea acestei probleme se poartă discuții numeroase. Tînde să se generalizeze pe scară tot mai largă experiența antrenorilor care s-au preocupat în mod deosebit de creșterea capacității de efort a jucătorilor precum și aceea dobîndită în alte ramuri de sport. Sîntem încă departe de rezolvarea completă a problemei. Avem însă la dispoziție unele mijloace de care e bine să ținem seama.

Pregătirea fizică a fotbalistului, capacitatea funcțională a sistemului neuro-muscular și a celui cardio-respirator

Ideea de bază este că în pregătirea fizică a fotbalistului trebuie să se acorde importanță egală atât dezvoltării capacității funcționale a sistemului neuro-muscular, cît și a celui cardio-respirator. Vom proceda rațional însă numai dacă din numărul mare de mijloace și metode existente vom alege pe cele optime, adică pe cele care permit obținerea de rezultate maxime în minimum de timp.

Sistemul neuro-muscular beneficiază cel mai mult de pe urma exercițiilor de forță și de

viteză (în care intensitatea efortului este maximă). Toți specialiștii sînt de acord în a susține rolul esențial al intensității efortului pentru dezvoltarea capacității funcționale a sistemului neuro-muscular. La executarea programului care are de scop dezvoltarea vitezei, a forței și a rezistenței musculare (locale) se va cere de aceea jucătorilor să lucreze „la nivelul maximum” al posibilităților. Rezultate deosebite de bune se obțin prin sprinturi scurte de 30-50 m. sărituri diferite de un picior și pe două picioare, alergări pe trepte, lucrul cu haltere (cu o încălțare care reprezintă 30-50% din forța maximă, dar cu maximum de viteză) precum și contracții izometrice. Multe din aceste exerciții se pot executa cu balonul, obținîndu-se concomitent și îmbunătățirea tehnicii. Unii autori recomandă lucrul sub formă de circuit, considerînd că astfel de lecții asigură o mai bună sistematizare a exercițiilor, și sînt mai atrăgătoare pentru jucători.

Dezvoltarea capacității funcționale a sistemului cardio-respirator se realizează cel mai bine prin alergare. Caracterul principal al efortului este în acest caz volumul de lucru. Nu se va preînde jucătorilor să lucreze „cît pot de tare” așa cum se face în lecțiile care urmăresc dezvoltarea capacității de efort a sistemului neuro-muscular. Intensitatea este mai scăzută (ritm de alergare mai lent), dar durata efortului este mult mai mare.

Rezultate bune se obțin, așt prin alegerea continuă pe distanță sau teren variat, cît și prin metoda antrenamentului cu intervale. Cercetările recente arată că la sportivi cu o capacitate de efort nu prea dezvoltată alergarea cu intervale este mai indicată decît antrenamentul cu intervale, care necesită o bază de pregătire mai înaltă și cunoștințe complexe din partea antrenorului. Acolo unde aceste condiții sînt îndeplinite se pot aștepta rezultate bune și de la antrenamentul cu intervale, structura sa fiind mai apropiată de efortul specific din timpul jocului.

Un bun mijloc de dozare a efortului îl constituie urmărirea comportării pulsului. În antrenamentul cu intervale efortul trebuie să ridice frecvența cardiacă pînă la 120-130 pulsati pe minut, iar pauza să dureze numai pînă cînd frecvența coboară la 120-130 de pulsati pe minut. În alergarea continuă frecvența cardiacă va fi menținută în jurul a 150 pulsati pe minut, efortul trebuînd să dureze însă cel puțin 30 minute. Acest mod de a doza efortul este mult mai bun decît cel care utilizează în aprecierea diferitelor măriri fizice (de exemplu greutatea „bucății”, numărul total de km etc.), permițînd fiecărui jucător să lucreze într-un ritm optim pentru organismul său.

Nici lecțiile care urmăresc dezvoltarea capacității funcționale a sistemului cardio-respirator nu exclud lucrul cu balonul. Atît „bucățile” din antrenamentul cu intervale cît și tururile de distanță din alergarea continuă pot să se facă cu balonul la picior, jucătorii participînd cu mai multă plăcere la astfel de antrenamente.

Desigur că și lecțiile în care se lucrează pentru tehnica sau pentru tactică precum și jocurile propriu zise contribuie din plin la creșterea capacității de efort a fotbalistilor. Este însă greșit să credem că vom atinge un nivel corespunzător al capacității de efort rezumîndu-ne numai la acest tip de antrenamente.

Asigurarea bazelor de pregătire fizică, necesară ridicării tehnicii individuale pînă la mîiestrie și efectuării de acțiuni tactice într-un tempo sustinut de la începutul pînă la sfîrșitul jocului, impune preocupări, lecții, mijloace și metode speciale. Aceasta constituie unul din obiectivele importante ale antrenamentului în tot timpul anului, modelate desigur, în funcție de caracterul concret al fiecărei etape și perioade.

Ce aparate și sisteme solicită mai intens jocul de fotbal

În timpul jocului, fotbalistul efectuează de o dată două categorii de eforturi. În grupa eforturilor de intensitate maximă și de scurtă durată se includ sprinturile, săriturile, lovirea cu piciorul a balonului etc. Din cealaltă grupă fac parte eforturile cu intensitate mai mică,

SPECIALIȘTII AU CUVÎNTUL

ULTE VORBURI, UȚINE FAPTE

de AL PONOMARIOV
antrenor emerit

capacitatea dezvoltării fotbalului în rândul copiilor și juniorilor este un lucru recunoscut. Zeci de rezoluții și recomandări s-au emis în acest sens. Mai mult chiar, există o regulă după care un copil poate participa în competițiile n-are echipe de copii și juniori. De ce totuși fotbalul practicîndu-l copii și juniori nu dă roade deosebite? Deseori amatorii de fotbal se întreabă: Oare de ce în țara noastră cu o populație de 220 milioane nu apar fotbalisti ca Pele sau Maradona? Tratatul statistic al fotbalului nu este just, căci numărul jucătorilor nu reprezintă factorul cel mai important, ci popularitatea care se bucură sportul respectiv, modul în care este organizat și de ce totuși la noi, unde fotbalul are atât de mult interes, apar destul de puțini jucători de super-clasă?

Prin urmare, uităm că s-a dus timpul fotbalului era unica distracție pentru copii și juniori. În orașele unde dispărut treptat terenurile și terenurile care găzduiau așa-zisul fotbal neorganizat. Cuvîntul de fotbal practicîndu-l s-a mutat în școli. Dar baza sa de masă s-a pierdut. Prin selecțiile din sportivitate, dintr-o mie de copii rămîni doar 40-50. Ce le rămîne copiilor cuve nu au intrat în fotbal? De ei nu se învață nimic și treptat părăsesc terenul, optînd pentru alte distracții. Nu există un larg sistem competițional care, dimpotrivă, să cuprindă toți copiii și juniorii ce vor să joace.

Interesele noastre se întind asupra echipelor care participă în competiții. Restul nu interesează. Cum nici copiii respîși la serbare prezintă vreun interes pentru echipele de fotbal.

Pe altă parte, copilul nu se obișnuiește cu posibilitatea de a se ocupa pe planuri numeroase. Fotbalul este conceput de zeci de activități distractive. Iată de ce așa-zisul fotbal neorganizat a trecut pe plan secundar. Totuși el rămîne pentru copii una din cele mai mari a-

tracții. Dar trebuie să înțelegem că nu mai putem aștepta ca ei să vină spontan, trebuie să-i atragem spre fotbal, trebuie să-i propagăm în jurul jocului de fotbal, trebuie să creăm condiții organizatorice care să-i mărească puterea de seducție. Primind în școli și pe mai departe 50 copii dintr-o mie, îndepărtăm de fapt 950.

Abecedarul fotbalului se învață la grădiniță

Eu cred că înțelegerea copiilor în fotbal trebuie să înceapă ceva mai devreme. Oare este atât de greu la grădiniță să se dea mingi băieților, după cum se dau corzi fetelor? Dacă la această vîrstă și obișnuim pe copii cu mingea, iar mai tîrziu le vom asigura și competiții, în școlile noastre de fotbal vor intra copii cu abecedarul fotbalului învățat, tot așa cum în școli intră mulți copii care știu să citească.

În anii trecuți, fotbalul era larg răspîndit în școlile de cultură generală. Așăzi școlarii au posibilități limitate pentru practicarea jocului preferat. Nu mai sînt terenuri, nu mai sînt mingi, nu mai sînt competiții. Nu este o exagerare dacă vom spune că fotbalul din școlile de cultură generală a dispărut. Niciodată nu vom putea câștiga campionatul mondial, dacă problema dezvoltării fotbalului la copii și juniori nu va deveni o problemă majoră.

Cîteodată te miri cîtă energie, dibăcie, insistență și mijloace materiale se pierd pentru aducerea sau menținerea unui jucător într-o echipă. El reprezintă omul care aduce „un punct în clasament”. Azi „punctele” lor mîine fie ce-o fi. Cluburile noastre de fotbal nu se gîndesc la ziua de mîine. Tot ce hotărîștie în mod esențial viitorul fotbalului și chiar

viitorul unei echipe, se amîna pentru mai tîrziu, trece pe planul al doilea. Și totuși rămîne cum a fost. Goana pentru punctul de azi sugrumă victoria de mîine. Așăzi timp cît fotbalul pentru copii și juniori nu va deveni într-adevăr de masă, problema „stelelor” în fotbal va fi greu de rezolvat, iar pentru aceasta nu este nici măcar suficient să-i atragem pe copii la fotbal, ci trebuie să le creștem și posibilitatea practică de a juca permanent și de a lua parte la competiții.

Dar să examinăm și o altă latură a activității. Ce facem în școlile noastre de fotbal și în secțiile de fotbal ale școlilor sportive de copii. În primul rînd mi se pare că se înfirzie cu instruirea. De obicei începem cu copii de 13 ani. Totuși vîrsta cea mai favorabilă pentru învățarea

totuși în aceste condiții copiii reușesc să mai învețe cîte ceva. Iar noi așteptăm apariția maeștrilor de super-clasă.

Cine îi instruește pe copii?

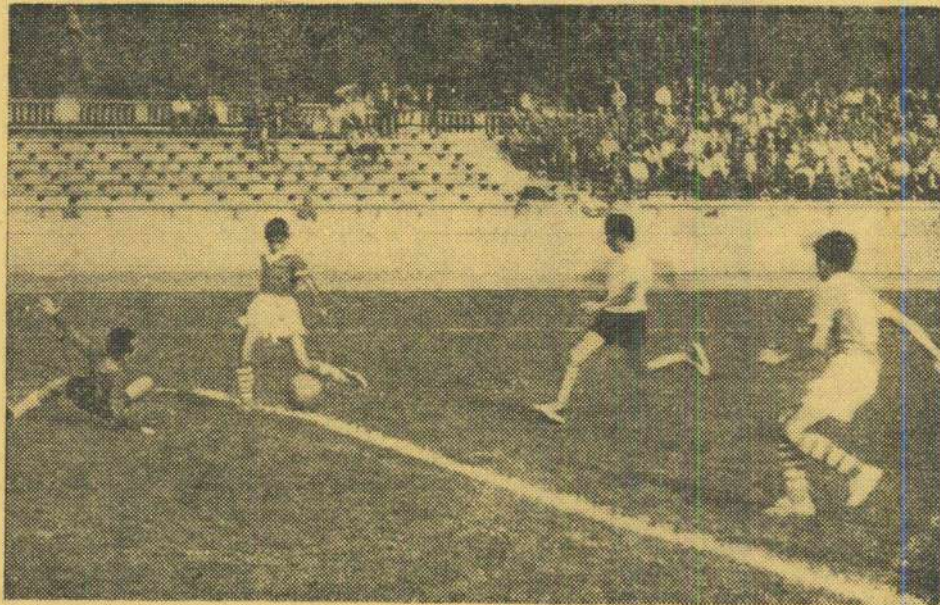
S-ar părea că pe copii ar trebui să-i învețe antrenorii cu multă experiență, care cunosc psihologia copilului, fiziologia vîrstei, capabili să aplice o metodă și o pedagogie adecvată. Cu alte cuvinte antrenorii cu înaltă calificare. Desigur că sînt și din aceștia, dar de cele mai multe ori întîlnim antrenori angajați pro-

bal există pe lângă echipe de categoria A. Acest „pe lângă” are un caracter pur formal. Desigur, copiii îi cunosc pe jucători. Dar cîți dintre jucătorii îi cunosc pe copii? Oare n-ar putea și jucătorii mari să-i ajute pe copii la însușirea deprinderilor tehnice? Din păcate, aceasta nu se face.

La prima vedere durata instruirii la copii și juniori este de 6-7 ani. Dar trebuie să ținem cont că iarna copiii nu lucrează din lipsă de săli. Iar vara timpul afectat instruirii este foarte redus din cauza calendarului competițional aglomerat.

Cîteva cuvinte despre sistemul de selecție. De obicei, antrenorii se orientează după experiența proprie și intuiție. Totuși, un mare ajutor în munca de selecție l-ar putea oferi

O spectaculoasă fază de poartă într-un meci de fotbal disputat de stadionul Dinamo.

tehnicilor este de la 8-10 ani. La această vîrstă se însușesc repede și bine toate deprinderile tehnice. Modul cum este tratat fotbalul pentru copii la noi în țară este ilustrat de faptul că nu avem nici un teren amenajat special pentru ei. Mingile pentru copii sînt puține la număr și de calitate slabă. Copiii joacă în curți, pe terenuri rele, cu mingi grele de aproape 1 kg. Este de mirare cum

vizoriu, care nu știu să se poarte cu ei, nu cunosc mai nimic despre munca de educație. În școlile de fotbal găsim antrenorii care nu iubesc munca aceasta și lucrează aici din lipsa unui angajament mai bun. Pentru antrenorii de copii trebuie create condiții care să-i facă să nu mai considere munca cu copiii ca ceva provizoriu pînă cînd își vor găsi ceva „mai interesant”. Școlile de fot-

inșiși copii. Am avut cîteva cazuri cînd am respins pe unii, dar am fost rugat de colegii lor să-i primesc, iar mai tîrziu am văzut ce greșală aș fi comis dacă nu-i primeam. Ar fi ideal să se organizeze, în deschiderea la jocurile de categoria A, jocuri de copii și juniori, obișnuindu-i cu stadiioanele mari, cu publicul numeros, cultivînd astfel la ei simțul răspunderii.

PRIN URMARE LA PITEȘTI ȘI NU LA ZAGREB, DYNAMO ȘI-A COMPROMIS CALIFICAREA

Egalitate (0-0), la Zagreb, într-un meci oficial, iar un rezultat bun, pe care și l-ar dori aproape orice echipă europeană, desemnată de sorți să se întâlnească cu „albaștrii” lui Zebec. Un rezultat bun, mai mult decât satisfăcător, mai ales DACA

— după el, urmează un joc acasă sau

— anterior, echipa respectivă își fructificase, chiar minimal avantajul terenului.

Din păcate, rezultatul piteștenilor este lipsit de aceste atribute care să-i contureze mai mult valoarea.

Așa încât el rămâne doar ca o mângâiere, relativ consolatoare, care însă, în același timp, departe de a ne atenua supărarea după eșecul de la 26 februarie, ne face acum s-o simțim și mai mult.

N-are nici un rost să ne lamentăm după ce Dinamo Pitești a părăsit Cupa Orașelor Tirguri. Băieții lui Ștefan Vasile și-au

gativ” al unui astfel de caz a fost, de data aceasta, Dinamo Pitești.

Din păcate însă, am mai avut, cu echipele noastre, cazuri (și... necazuri!) similare.

Să ne reamintim povestea de acum câțiva ani a Progresului București. Întinând formația portugheză Leixoes în Cupa Cupelor, bucureștenii au făcut 0-0 în deplasare, pentru ca apoi, pe stadionul „23 August” să piardă cu 1-0! La fel a pățit și Petrolul în Cupa Campionilor, în jocul cu Wiener Sport Klub: 0-0 la Viena și apoi... 1-2 la Ploiești! Tot în fața lui Dynamo Zagreb, Steaua a pierdut în Cupa Cupelor, la București, cu 3-1. Mai recent e cazul Steagului roșu Brașov care, ajungând să susțină cel de-al treilea joc, decisiv, cu Barcelona, pe teren propriu, a pierdut partida cu 1-0. Acestea sînt cazurile cele mai „acute” de pierdere a calificării pe teren propriu. Sînt însă și altele care, dacă n-au dus la ieșirea imediată

preliminariile C.M. din 1957, cînd am făcut doar 1-1. Cum iugoslavii pierduseră anterior un punct la Atena, în fața Greciei, noi ne-am fi calificat, bătîndu-i acasă, indiferent de rezultatul returului de la Belgrad. N-am valorificat această șansă... Mai recent, în preliminariile olimpice pentru Tokio, după ce am câștigat cu 3-2 la Copenhaga, am pierdut cu 3-2 la București (după ce Danemarca condusese cu 3-0!) și am fost obligați la un al treilea meci, la Torino, unde am trecut examenul „ca prin urechile acului”, învingînd cu 2-1 în prelungiri și după ce adversarul ratase un 11 metri.

Iată cazuri care dovedesc carente ale fotbalistilor noștri în jocuri decisive pe teren propriu și pe care ni le-am reamintit acum, cînd discutăm eliminarea lui Dinamo Pitești, produsă în același condițiuni.

La întoarcerea de la Zagreb, am discutat cu piteștenii despre eșecul lor în această a treia în-

mental echipei s-a făcut... în sală, pentru că toată săptămîna la stadion n-au funcționat dușurile și jucătorii n-au mai putut suporta antrenamente (pe frig, pe zăpadă și noroi) neurmate de un duș cald.

De asemenea, n-ar fi fost rău dacă antrenorul piteștean ar fi avut posibilitatea să-și vadă la lucru adversarul; dacă nu acum, în primăvară, măcar în decembrie, cîci tragerea la sorți se efectuase înainte de încheierea campionatului iugoslav. Herrera, cît e el de Herrera, nu s-a dat înapoi de la un drum la Brașov, pentru a vedea pe Dinamo București într-un meci de campionat, oricît de puțin amenințator era numele acestei echipe (la prima întîlnire Inter-Dinamo din CCE) pentru marea echipă „negru-albastră”...

Sigur, explicații s-ar găsi multe. Unele mai valabile, altele mai puțin convingătoare.

Noi credem însă că dacă cineva ar face tabelul cauzelor care au

Gucmirul încearcă să apere cu pieptul un balon centrat. Nu va reuși însă și mingea, pe care o așteaptă și Ilie Stelian, va fi controlată de apărătorul român.

(Foto „SPORTSKE NOVOSTI” - Zagreb)

făcut în mare parte datorită în prima competiție europeană la care au fost chemați să reprezinte fotbalul nostru. Faptul că, la prima lor participare, fără o experiență a întrecerilor de acest gen, au scos din cursă echipe ca F. C. Sevilla și F. C. Toulouse, că apoi, în turul al treilea, în fața finalistei de anul trecut, au cedat doar cu un scor total de 1-0 reprezintă o performanță de luat în seamă, pe care nu multe echipe românești au realizat-o.

Ceea ce ne lasă însă o urmă amară este faptul că ELIMINAREA S-A PRODUS, DE FAPT, PE TERENUL NOSTRU. Zădărnice, la Zagreb. Coman a făcut „minuni de vitejie”, zădărnice Turcan s-a zbatut între 2-3 adversari în fața careului advers. Eșecul de la Pitești a atînat prea greu pe umerii echipei...

Calificarea în competițiile europene inter-cluburi se joacă în primul rînd pe teren propriu. Privind situația Cupei Campionilor Europeni, a Cupei Cupelor și a Cupei Orașelor Tirguri, constatăm că în proporție zădărnice, aproape 90%, calificarea în turul următor a fost decisă de rezultatul pe teren propriu. De regulă, se obține calificarea prin victorie acasă, la o diferență pe care adversarul n-o mai poate recupera în jocul retur, sau la o diferență mai mare decît cea reușită de adversar pe terenul său (atunci cînd echipa calificată a jucat întîi în deplasare). Căzurile calificării ca urmare a succesului pe terenul advers și a înfrîngerii sau a unui rezultat egal acasă sînt rarisime. „Eroul ne-

din competiție (ca urmare a nevalorificării jocului acasă) au dus la barajul soldate cu eșecuri. În C.C.F., Steaua — după un 2-4 la Dortmund — a reușit 3-1 într-o repriză la București și apoi n-a mai înscris nici un gol în următoarele 45 de minute. Urmarea: baraj la Bologna și ieșirea din competiție. Chiar în acest an, Petrolul a trecut pe lângă o calificare de răsunet în dauna lui Liverpool. În deplasare 0-2; la Ploiești 3-1 pentru petroliști în minutul 64 și apoi 26 de minute de joc acasă pentru un gol care n-a venit...

Chiar la nivelul echipei reprezentative cazurile de nevalorificare a avantajului terenului în meciuri decisive sînt destule. Să ne amintim partida cu Iugoslavia din

cercare din C.O.T. Unii jucători recunșteau că au pierdut la Pitești din cauza pripelii, a dorinței de câștig, atît de aprigă, încît le-a întunecat gîndirea logică. Am reținut mai ales luciditatea (din păcate, tardivă...) a lui Badea, de exemplu, care analiza cu destulă maturitate partida. Alți jucători spuneau că au pierdut la Pitești din cauza... zăririlor care i-au prezentat pe adversari în culori atît de roze încît (pretindeau ei) s-au speriat de adversari și n-au mai jucat cum trebuia. Copilării!

Mai aproape de adevăr ni s-au părut sufele lui Ștefan Vasile care vorbea despre unele lipsuri în pregătirea din săptămîna jocului. Am aflat de exemplu că vineri, înainte de meci, antrena-

duș la eliminarea piteștenilor din C.O.T., ar trebui să înscris pe primele locuri și o doză pronunțată de auto-încercere.

Nu s-au lăsat, oare, piteștenii legănați prea mult pe aripile catifelte ale lui 2-0 cu Sevilla și 5-1 cu Toulouse?

Întrebarea așteaptă de la ei un răspuns sincer.

Cu atît mai mult cu cît Dinamo Pitești are toate șansele să ne reprezinte din nou, anul acesta, în C.O.T. Este o echipă viguroasă, tînă, nu ne-a deziluzionat la prima sa evoluție într-o competiție europeană, are, în plus, avantajul câștigării unei experiențe care poate conta.

Radu URZICEANU

SE REIA CAMPIONATUL

15 martie: ETAPA A XVI-a

BRĂSOV: St. roșu - Politehnica (1-1)
CRAIOVA: Universitatea - U.T.A. (1-1)
BUCUREȘTI: Dinamo - Steaua (1-1)
BUCUREȘTI: Rapid - Progresul (1-1)
PITEȘTI: Dinamo - C.S.M.S. (2-1)
PLOIEȘTI: Petrolul - Jiul (1-3)
CLUJ: Universitatea - Farul (1-2)

Jocurile din București se vor disputa în cuplaj pe stadionul „23 August”, începînd de la ora 13,45, într-o ordine care va fi stabilită în funcție de jocurile echipelor în clasament, după etapa de duminică.

11-12 martie: ETAPA A XV-a

BUCUREȘTI: Dinamo - Dinamo Pitești (3-1, se dispută simbătă, pe terenul Dinamo).
TIMISOARA: Politehnica - Steaua (2-3)
PETROȘANI: Jiul - Universitatea Cv. (2-3)
ARAD: U.T.A. - Rapid (0-0)
BUCUREȘTI: Progresul - Universitatea Cluj (1-0, se dispută duminică pe stadionul Republicii).

CONSTANTA: Farul - St. roșu (3-1)
IAȘI: C.S.M.S. - Petrolul (0-0)

POPAS LA PROGRESUL

Popas la stadionul din str. Dr. Stăncovici, unde este și sediul clubului Progresul.

Și aici, ca de altfel pretutindeni, fotbalul constituie preocuparea nr. 1. Ie-am așteptat să ne întîmpine atmosfera care în mod obișnuit urmează unei victorii, fie ea și în Cupă. Dar n-a fost așa.

Din analiza jocului, făcută în cadrul biroului secției (președinte I. Băncilă) — unul din cele mai bune ale clubului — au reieșit suficiente motive de nemulțumire față de comportarea echipei, de modul cum înțeleg jucătorii să aplice indicațiile date în sedința de pregătire a jocului, indicații cu care — interesant de reținut — ei sînt de acord. Ba mai mult, le subliniază prin participarea la discuție. O dată intrai pe teren însă, parcă uită totul. La Međias, cînd s-au văzut conducînd cu 3-0, au început să-și trateze adversarii cu aere de seniori, de parcă victoria le și intrase în buzunar. A fost suficientă o clipă de neatenție și scorul a devenit 3-1, pentru ca apoi după o greșeală elementară (dribling în propriul careu, autor Georgescu, greșeală asupra căreia i se atrăsese atenția în mod special) să se ajungă la 3-2. De aici panica, erori mai multe și o victorie care a necesitat mai mult efort decît era de presupus.

Și, bineînțeles, preocupări deosebite din partea secției și a clubului pentru îndreptarea situației, pentru mărirea seriozității, spiritului de răspundere și de inițiativă constructivă ale jucătorilor.

De altfel, problema echipei frîmîntă și dintr-un alt punct de vedere: dacă pentru apărare și linia de mijloc antrenorii au găsit o formulă stabilă, cu randament, nu același lucru se poate spune și despre linia de atac, a cărei lipsă de finalitate s-a resimțit în toate partidele disputate pînă acum.

Pe agenda biroului secției și a clubului mai sînt înscrise și alte probleme, care trebuie rezolvate în perioada imediat următoare:

Deoarece terenul central a suferit reparații și nu este încă în măsură să găzduiască antrenamentele echipei, aceasta s-a pregătit pe cel de zgură, ceea ce a influențat instruirea jucătorilor. Pentru a le asigura totuși un loc de lucru mai bun, s-a intrat în tratative cu I.E.B.S. pentru închirierea stadionului Republicii, mai ales că pe acest stadion Progresul va disputa majoritatea partidelor sale de campionat.

Pentru a asigura lotului de jucători o activitate și în perioada de întrerupere a campionatului (cauzată de meciul Franța-România) s-au luat măsuri în consecință. Una din ele este contractarea unui joc amical internațional cu Dunav Russe la București, la 19 martie.

În urma sedinței de analiză a activității centrelor de copii și juniori din țară, atît conducerea clubului cît și biroul secției au constatat că nu există o concurență între antrenorii primei echipe și cei ai centrului de la Progresul. De altfel, biroul secției — ca atîtea altele din țară — s-a ocupat cu mult mai mult de activitatea primei echipe și în foarte mică măsură, uneori chiar de loc, de celelalte echipe. Acum însă, lucrurile sînt pe punctul de a fi normalizate, așa cum impun cerințele activității fotbalistice. În atenția biroului vor sta și cele două formații de juniori și trei de pitici. Mai mult. Între antrenori va exista o colaborare reală, practică, în care scon a și fost elaborat un plan de lucru avînd ca scop mărirea „productiei” centrului după nevoile lotului prim. Doi juniori au și intrat în vederile antrenorilor P. Măldoveanu și I. Kluge; extrema dreaptă Ionescu și stoperul Calmanovici, elemente talentate, cu reale perspective.

Ar trebui însă ca atît biroul secției cît și conducerea clubului să pună cu mai multă atenție problema asigurării unei activități a tinerilor jucători după terminarea junioratului. Soluția în această privință ar fi sau înființarea unei echipe care să participe (fără clasament) la o competiție orășenească (în care caz ar fi necesar și sprijinul comisiei orașenești de fotbal) sau preluarea unei echipe orășenești spre care să fie dirijate toate elementele dotate și cu perspective de dezvoltare. În acest fel ar fi valorificată, prin continuitate în instruire și joc, „producția” centrului de copii și juniori și ar fi formate mai bine elementele de care are nevoie prima echipă.

ÎN PRIMUL RÎND ESTE VORBA DE MANIERA DE JOC ȘI APOI DE ELIMINĂRI

DE CE NU ESTE TRATĂTĂ CU SERIOZITATE DE ECHIPELE DE CATEGORIA A CUPA ROMÂNIEI?

Cupa, competiția oficială (singura) care ține cont de ierarhia categoriilor statornică prin campionat, determină frecvente confruntări între echipe-David și echipe-Goliat. Și de multe ori rezultatele întresc legenda. Pentru atenuarea diferențelor de valoare (cel puțin presupuse), până la optimile de finală, regulamentul conferă drept de gazdă formațiilor cu obârșie sportivă mai modestă. În toate orașele cu echipe de categorie regională, de C și chiar de B, unde urmează să descindă unul din cei „14 coloși” ai categoriei A dimensiunea la care publicul din Ploeni, Bălțiceni, Birlad, Brăila, Suceava, etc. și-i naginează pe „înălții oaspeți”, se instaurază o febră, o emoție și un elan mereu simțite. Iluzii născute din stima pentru vechele categorii A dau tîrcoale toată săptămîna dinainte, frunților înfierbîntate ale îndrăgostiților de fotbal. Echipele locale, indiferent de cum arată în oglinda campionatului, își fac o „toaletă” deosebită, se pregătesc minuțios și în ziua sorocului intră pe teren cu genunchii zgâlțîiți de trac, cu gîndul să joace cît mai frumos și cît mai bine, și să piardă (dacă altfel nu se putea) în condiții și la un scor care să nu știrbească onoarea lor sportivă. În acest cadru psihologic reține în fiecare în epopea Cupei. De la regulă n-au existat excepții nici duminică trecută.

Bilanț: patru echipe de categoria A dezvoltate peste bord (Jiul, Universitatea Cluj, Steagul roșu, Dinamo Pitești). Printre beneficiare, două echipe de categoria C: Medicina Cluj și Foresta Fălticeni. Apoi, C.S.M.S. Iasi n-a putut să-și dovedească apartenența la categoria A, și diferența de trei categorii competiționale, în fața unei echipe din campionatul regional (Metalul Ploeni). A „supraviețuit” datorită unui aliniat de regulament. Farul a „rezistat” la Sibiu în fața echipei locale, sărind hopul tot cu „cirja” regulamentului. Alte trei echipe au trebuit să lupte din greu (mai ales cu propriile lor metehne) timp de 120 de minute ca să înscrie „golul calificării” (Universitatea Craiova, Steaua și Politehnica Timișoara). Chiar și Progresul București, învingătoare la două goluri diferență, a prestat un joc sărac în realizări tehnico-tactice, deși n-a avut decît un adversar de categorie regională. Dinamo București a fost singura echipă care a cîștigat cu prestanță, dar nici ea la un scor mai rotund.

La ce reflecții obligă tabloul acesta? Și în Anglia, țară tipică de „Cupă” (și în alte țări), echipe din a doua sau din a treia ligă „lichidează” formații bine cotate în prima ligă și pe plan internațional. Într-adevăr. Dar de cele mai multe ori, fiindcă, ambiționate, formațiile din ligile inferioare se ridică pentru un ceas și jumătate pe treapta calitativă a echipelor de clasă.

Pe cînd relatările redactorilor noștri, ale observatorilor federali, ale unora dintre jucători subscriu (referitor la etapa de cupă din 5 martie), că ar fi existat între parteneri un echilibru reglat, din păcate, la polul inferior al randamentului. Nu echipele din categoriile inferioare s-au ridicat în aceste „16-mi” la nivelul primei categorii, ci reprezentanțele acesteia n-au înțeles să se comporte la nivelul lor obișnuit, cunoscut de spectatori orașelor gazdă a etapei consumate. Astfel, majoritatea echipelor de categoria A au coborît la treapta echipelor fără multe veleități din „B”, „C” sau „regiune”.

Nu s-au impus prin acțiuni colective sau individuale purtătoare de inteligență și înțelegere tactică (distincții obligatorii pentru fotbalistii frunțași). Și cum s-a practicat în general un fotbal de luptă, bazat pe calități atletice, de multe ori nici măcar la acest capitol (viteză, forță, capacitate de efort), jucătorii din categoria A n-au arătat vreo superioritate evidentă (C.S.M.S., Jiul etc.).

Recunoaștem că în jocurile de Cupă, gazdele (cel mai adesea dintr-o categorie inferioară) joacă cu toate posibilitățile lor (evidente și latente), se întrec cel mai adesea pe sine, stimulate de prestanța rivalului și de un public incandescent și dornic întotdeauna să vadă „idolii” din A în dificultate. Dar să nu ignorăm proporțiile. Oricum am lua-o (și teoretic și practic), există între diferitele categorii competițio-

nale diferențe de valoare, de pregătire pe toate planurile, și de condiții ce nu pot fi în mod normal anulate, nici cu elanul unui fotbalist din „C” sau „regiune”, nici cu încurajările galeriei. În mod normal, am spus. Adică atunci cînd o echipă de „A” (solid construită, normal pregătită și hotărîtă să-și apere șansele), s-ar exprima cu media puterilor ei, cu acea limită sub care nu este îngăduit unei echipe frunțase să coboare. Or, duminică, doar Dinamo București și U.T.A. și-au păstrat neîntinată „obrazul subțire”. Iar dacă mai adăugăm dificultățile și șansa prin care s-au calificat unele dintre ele (la Ploeni, în min. 112, Constantinescu a degajat greșit și mingea ajunsă la Huza a fost trimisă milimetric pe lângă poarta goală; la Brăila rapidistii, multumiți de realizarea unui gol, au trimis de nenumărate ori balonul în tribune, fundașii, în special Dan, evoluînd în general tot așa de „chinuit” ca și joia trecută în meciul de antrenament cu Poiana; iar Steaua a dezamăgit și ea Birladul), avem un tablou mai complet despre intrarea mediocră pe care și-au făcut-o echipele din „A” în actuala ediție a Cupei.

Ce concluzii îndrituiesc aceste constatări? — Se vedește încă o dată (deși numai era nevoie), că această competiție (Cupa) nu are în mentalitatea unor jucători, antrenori, conduceri de secții, prestanța necesară, egală cu a campionatului (așa cum se întâmplă în alte țări (Anglia, Franța, etc.). Nu reușim să dăm „Cupei” o nouă dimensiune, nerealizată la care contribuie și federația și secțiile de fotbal (conducători, antrenori, jucători), chiar și presa, prin lipsa acelor măsuri apte să ridice prestigiul și popularitatea competiției.

— Dacă majoritatea echipelor din categoria A au jucat atât de palid, nefind capabile să neutralizeze avantajul terenului și mobilizarea unor adversari (inferiori tehnici și tactic), situația se datorește probabil lipsei de respect față de competiție, față de public și în ultimă instanță față de îndatoririle lor de fotbaliști frunțași.

— Ne întrebăm cu ce coeficient de seriozitate s-au pregătit în săptămîna precedentă? Cu ce gînduri, cu ce intenții și cu cîtă voință au pășit pe teren? Și la fiecare dintre aceste întrebări și la altele omise din lipsă de spațiu, răspunsul are drept numitor comun — atributul insatisfacției.

— Meciul de Cupă la care participă o echipă frunțasă capătă în multe orașe proporții de eveniment.

În multe orașe s-au înregistrat recorduri de spectatori. La Brăila (de pildă), există un mare număr de simpatizanți ai Rapidului, un adevărat „centru afectiv” pentru echipa din Giulești. De aceea, alți rapidiști, cît și alte echipe aveau datoria să onoreze pe simpatizanții lor.

— Situația actuală impune revitalizarea acestei competiții. Aplicarea unor măsuri care să convingă pe toți cei tentați s-o expedieze în subsidiar activității de campionat că performanțele din Cupă sînt tot atât de prețioase, că ea poate spori enorm farmecul activității fotbalistice interne, că reprezintă în același timp o pirghie pentru ridicarea gradului de pregătire și un mijloc de afirmare a talentelor nedescoperite.

Cu acest gol s-a calificat Rapid la Brăila. În singura breșă „gen Rapid”, după un schimb de pas Năsturescu pe care-l vedeți șutînd și... gol!

Observatorii federali explică unele aspecte ale jocurilor celor patru echipe

COLOMAN BRAUN-BOGDAN:

Autoîncredere exagerată

„Eșecul formației Dinamo Pitești în 16-imile Cupei poate fi explicat, cu oarecare bunăvoință, și prin gradul de oboseală fizică și morală determinat de dubla și dificilă întâlnire cu Dynamo Zagreb din C.O.T. Dar numai într-o mică măsură. Cauza principală a evoluției slabe și a eliminării din competiție trebuie căutată în ușurința cu care piteștenii și-au tratat adversarul. Ei au considerat, probabil, că după comportarea bună de la Zagreb este suficient să apară pe terenul din Timișoara pentru ca echipa de categoria B cu care aveau să se întâlnească, să se considere pierdută. Doza exagerată de încredere în potențialul propriu a dus implicit la subestimarea posibilităților adversarului care, dornic de a realiza o performanță de răsunet, a jucat cu o convingere demnă de toată lauda. În fața unei replici care a intrat în grad de tehnicitate ridicat, dîrzenie, dorință de calificare, disciplină, tactică exemplară, Dinamo Pitești nu mai putea emite pretenții. Pentru o formație ca cea piteșteană lecția a fost aspră, dar pe deplin meritată”.

MIHAI BOTEZ:

Universitatea a jucat fără vlagă

„Sînt nevoit să spun din capul locului că „vioara intii” în meciul de la Suceava a fost echipa de categorie inferioară. Spre regretul tuturor celor prezenți la stadion, invitația făcută de Chimia partenerilor lor de întrecere la un joc „din toate puterile”, hotărît, rapid, tineresc nu s-a bucurat de o accepțiune corespunzătoare. Partida a plăcut spectatorilor, dar meritul în cea mai mare parte revine echipei gazdă. Universitatea Cluj a jucat fără vlagă, incurșunile ei pînă în preajma careu-

În fotografia de mai jos, un atac al C.F.R.-iștilor timișoreni la poarta piteșteană. Foto: V. CRIȘTEANU

lui de 16 m. sucevean fiind foarte rare. Nu am remarcat la ea dorința firească de cîștig într-un meci cu caracter eliminativ. Am impresia că în sinul echipei nu există un grad suficient de omogenitate, deoarece în meciul de la Suceava eforturile în teren ale celor trei-patru jucători tineri au fost aproape anulate de pasivitatea, indiferența celorlalți, în frunte cu Ivansuc și E. Petru. La echipa clujeană mai sînt, evident, multe lucruri de pus la punct.”

CONSTANTIN MOISESCU:

Gane, o decepție

„Eliminarea formației Steagul roșu — considerată de mulți ca cea mai neașteptată din toate cele patru — se datorește, pe de o parte, ineficienței liniei de atac brașoveni, iar pe de altă parte, forme deosebite o lui Tacamas, portarul echipei locale, care a apărut tot ce a venit pe spațiul porții. Tactic, brașovenii au evoluat bine în prima repriză, desfășurînd jocul pe extreme și greșit în a doua, cînd au micșorat ritmul, înghesuind acțiunile pe centrul terenului. În ambele reprize, ei au avut numeroase prilejuri de a înscrie dar precizia șuturilor a lăsat de dorit. Foresta Fălticeni are meritul de a fi rezistat bine în prima repriză, după care, în a doua, a ieșit mai curajos la joc și a echilibrat oare-

cum partida. O impresie plăcută a lăsat-o Gane, ca o săptămîni înainte, campionat a primit ne Deși jocul său a fost răl șters, Gane a discutat mai tot timpul pe trofîndu-și coechipierii șchile pe care aceștia. În contrast, o comportare bună de-a lungul întregului meci a avut-o Năsturescu și Lovitura de la 11 m de fapt, Steagul roșu competiție, a fost acor just.”

BAZIL MARIAN:

Medicina a știut să impună un anumit ritm de vedere

„Comportarea foarte fiefi Medicina Cluj, pe și replica neașteptat de pei Jiul, pe de altă p ca disputa dintre ele carea în optimile Cupei început echilibrată și căru rezultat. S-a cali — echipa teoretic inferioară. Pentru că, chiar dacă pornea de la început

PĂREREA LOR DESPRE JOCURILE DE DUMINICĂ

NAFTANAÏLA (Foresta Fălticeni — Steagul roșu Brașov 1-0): Am ratat șapte mari ocazii de gol. Deși, în în ultimă instanță, am pierdut prin transformarea unei lovituri de la 11 m, acordată pentru un hent imaginar al lui Alecu de către arbitrul Rotaru (Iasi), consider că înfrîngerea noastră se datorează în primul rînd concepției greșite pe care, noi, brașovenii, am avut-o înainte de joc despre această partidă. Gîndind că oricum am juca tot vom reuși să întrecem o echipă de categoria C, am luat meciul foarte ușor.

SĂTMĂREANU (Gloria Birlad—Steaua 0-1): Adversarii noștri au jucat foarte bine și au dominat centrul terenului. Am învins în prelungiri datorită condiției fizice mai bune a echipei noastre.

CONSTANTINESCU (Metalul Ploeni — C.S.M.S. Iasi 1-1): Înaintarea noastră nu poate să depășească nici măcar o echipă de re-

giune. Acesta este tristul adevăr.

OAIDA (Textila Medias—Progresul București 2-4): După ce scorul a ajuns 3-0 pentru noi, băieții (n.r. — jucătorii de la Progresul) au început să se „distreze”. Urmarea? Scorul a ajuns la un moment dat 3-2 iar tensiunea meciului a atins maxime care ne-au dat destule emoții. Nu știu cînd o să-nvățăm și noi morala acestor experiențe...

IANCU (C.S.M. Sibiu — Farul Constanta 0-0): Adversarii noștri merituau să cîștige. Rezultatul (și calificarea) — după evoluția jocului — ne avantajează.

ION IONESCU (Progresul Brăila — Rapid 0-1): Am avut meciul la discreție. După o repriză în care am jucat bine și am înscris, nu ne-am mai „omorît cu firea” ca să majorăm scorul. Poate din comoditate, poate datorită faptului că adversarii

noștri n-au propriu ren și nici un me.

GREU multumit cesta-i a

PIRCU WELHE Reghin- resti 0- bine. În oră au „bare”, le 20 de ers 2-0 repriza, sarii nă neașteptă librind torii s-a tumii d tacular care au

LUCE radca București seala d micreuri dar ma stima” privit c ees ne A narea d mult am gem înc

Între Ion Ionescu și Kraus, mingea a ajuns la
Foto: PETRE COZIA

CE S-A ÎNTÂMPLAT

LA BAIA MARE

Epilogul meciului de la Baia Mare, Minerul - Petrolul este cunoscut: 13 minute și 56 de secunde de joc, după care arbitrul Romulus Sabău din Cluj a hotărât întreruperea partidei din motive bine întemeiate - starea impracticabilă a terenului. O asemenea decizie a fost just înțeleasă de antrenorii și jucătorii ambelor echipe cât și de majoritatea spectato- rilor.

Din păcate însă, s-au auzit și proteste, pe motiv că meciul trebuie jucat oricum, întrucât oamenii au făcut deplasarea la stadion, au plătit un bilet de intrare etc., etc. Mai mult, doi spectatori nedețificați (știm doar că unul este contabilul șef al Trustului Minter Săsar) au mers pînă acolo încît au pătruns cu forța în cabina arbitrilor, cu intenția fătășă de a-l insulta. Doar intervenția promptă a unui alt arbitru localnic, Aurel Man, a făcut ca lucrurile să nu ia un alt curs.

Scena aceasta penibilă nu-și avea rostul, deoarece arbitrul a procedat regulamentar. Iată în ce împrejurări arbitrul Sabău a hotărât întreruperea partidei:

Vineri, terenul de joc era foarte bun. Zăpada căzută în decursul termii fusese înlăturată de pe teren cu eforturi a căror dificultate se poate greu bănui. Dar, în noaptea de vineri spre sîmbătă, la Baia Mare a nins abundent, după care a plouat. Sîmbătă, terenul a devenit impracticabil. Toate speranțele s-au îndreptat către o eventuală scădere a temperaturii. Ea s-a produs peste noapte, iar a doua zi dimineața (duminică) organizatorii au ales unicul mijloc operativ de a face terenul bun de joc; bătorirea stratului de zăpadă. Dacă temperatura s-ar fi menținut la un nivel scăzut, am fi fost în măsură să cunoaștem și cea de-a 16-a echipă calificată în optimi. Numai că duminică, spre ora prînzului, la Baia Mare vremea a devenit brusc caldă, soarele topind cu repeziciune zăpada. Terenul de joc, suprasaturat, nu a mai putut absorbi imensa cantitate de apă provenită din topirea zăpezii și din acest motiv la ora 13, cînd s-a fluterat începutul jocului, între invizibilul gazon și talpa bocanșilor se afla, consistentă, o pînză de apă ascunsă sub un strat de zăpadă imbibat, și el, pînă la refuz tot cu apă. Ce a urmat, se știe...

Nicolae SOARE

„VÎNTULE, NEBUNULE...!”

Ca-n melodia cîntată de Sergiu Ciuiu, vîntul și-a făcut de cap pe stadionul 1 Mai din Brăila, la meciul Progresul - Rapid. Tăios și rece, insistent și pătrunzător, vîntul s-a opus condițiilor excelente de joc. După 90 de minute, cîștigători cu 1-0, rapidiștii nu aveau de ce să fie mulțumiți. Nu arătaseră aproape nimic din faima lor. Prevenind parca dojana ce-i aștepta, spuneau, ieșind de pe teren: „Ce vînt groaznic!”

Dar același vînt, vînt nebun, e adevărat, bătuse și pentru adversari. S-a întîmplat însă ceva foarte interesant și supărător pentru Rapid. În prima repriză, acest vînt a fost de partea Progresului și totuși Rapid, dintr-o acțiune singulară, a înscris golul victoriei și atît, căci în rest a jucat la întîmplare, cu pase aeriene, nepotrivite, din care mingea pleca la adrese nedorite. Aproximativ 9000 de oameni din tribune și-au pus întrebarea dacă atunci cînd Rapid va juca în atac cu vîntul din spate, vor mai putea ține socoteala golurilor înscrise de oaspeții în a doua repriză?

Și Rapid n-a mai marcat fiindcă tocmai Progresul a știut să joace așa cum trebuia împotriva vîntului, cu pase pe jos, scurte, organizat, făcînd o partidă după care merita cel puțin să egaleze. În schimb, Rapid a continuat același joc din prima repriză, fără nici o idee conducătoare, reclamînd intervențiile repetate ale antrenorului V. Stănescu, rămase și ele fără rezultat nu numai din cauza rafalelor vîntului...

Iată de ce declarația jucătorului rapidist Ion Ionescu, apărută în această pagină, este nesinceră, lipsită de autocritică, de respect pentru adversarii săi, e drept de categorie inferioară, dar care s-au străduit să fie la înălțimea reputațiilor lor adversari. Zădărnice însă, fiindcă aceștia nu au avut în față un asemenea etalon. În special, Ion Ionescu, selecționat cu două zile înainte pentru echipa națională, nu s-a străduit să arate la Brăila că pretuiește reîntrirea în lotul reprezentativ. Și ca el au mai fost în etapa de Cupă de duminică și alții, în meciul de la Brăila și în alte jocuri.

Andrei NEGRESCU

REVELAȚII ALE CUPEI

Desfășurarea diferitelor etape ale Cupei României oferă bunul prilej de a remarca elemente tinere și talentate. Chiar și în „16”-imi, fază în care echipele calificate sînt de obicei cunoscute,

La o singură echipă, Progresul Brăila, un buchet de trei jucători, în vîrstă de la 18 la 22 de ani, au avut o comportare excelentă. Aceștia, pe care-i puteți vedea în fotografia noastră sînt: fundașul central DRĂGU, cu dețință, acroșaj și clarviziune excelente; portarul RĂDOI, sigur și curajos în intervenții și mijlocașul COCONCEA, jucător de tipul lui Ghergheli.

Foto: V. CALINESCU

Buletinul „16” - înflor

• Așadar, etapa „16”-imilor de finală, prima din faza finală a Cupei, s-a soldat cu următoarele rezultate:

Electroputere Cr. (C) - Universitatea Cr. (A)	0-1 (0-0, 0-0)
Medicina Cluj (C) - Jiul Petroseni (A)	3-1 (1-1)
Chimia Suceava (B) - Universitatea Cluj (A)	2-1 (1-0, 1-1)
Progresul Brăila (B) - Rapid București (A)	0-1 (0-1)
Textila Mediaș (R) - Progresul București (A)	2-4 (1-3)
Gloria Birlad (C) - Steaua București (A)	0-1 (0-0, 0-0)
Foresta Fălticeni (C) - St. roșu Brașov (A)	1-0 (0-0)
Minerul B. Mare (B) - Petrolul Ploiești (A)	0-0, întrerupt
Metalul Plopieni (C) - C.S.M.S. Iași (A)	1-1 (0-0, 1-1)
C.S.M. Sibiu (B) - Farul Constanța (A)	0-0, după prel.
Vointa Reghin (C) - Dinamo București (A)	0-2 (0-2)
C.F.R. Timișoara (B) - Dinamo Pitești (A)	2-0 (1-0)
Oțelul Galați (B) - Politehnica Timișoara (A)	2-3 (1-2, 2-2)
Metalul Hunedoara (C) - U. T. Arad (A)	1-3 (0-2)
Crîșul Oradea (B) - Politehnica București (B)	1-0 (1-0)
Minerul Lupeni (B) - Metalurgistul Buc. (B)	1-0 (0-0, 0-0)

• S-au calificat, deci, 9 echipe de A, 4 de B și 2 de C.

• Viitoarea etapă a Cupei, „optimile de finală”, se va disputa miercuri 5 aprilie. Jocurile vor avea loc, începînd cu această etapă, pe terenuri neutre.

• Tragerea la sorți a „optimilor” va avea loc marți 14 martie.

• Meciul Minerul Baia Mare - Petrolul Ploiești va fi continuat la 29 martie din min. 13, cînd a fost întrerupt.

Eliminarea de A

...ea a știut să-și impună punctul de vedere în teren printr-o admirabilă dorință de victorie. Jiul Petroseni a fost handicapat de lipsa lui Libardi, dar acest lucru nu o poate scuza, echipa dovedind supărătoare lipsuri de ordin tehnic și tactic. Singurul capitol la care a corespuns a fost cel fizic. În meciul de cupă, Jiul Petroseni s-a apropiat foarte puțin de valoarea manifestată în prima etapă a returului campionatului.”

...în care, și din în mod

să-și de

forma- parte, a echipei făcînd calificări de la 5 ori- dincina ce? tehnic ajută,

...din te- pus proble- e-am A-

Foto: V. CALINESCU

SURPRIZELE „CUPEI”

FORESTA - STEAGUL ROȘU

GLORIA BIRLAD - STEAUA

MEDICINA CLUJ - JIUL

FARUL ȘI C.S.M.S.

CHIMIA SUCEAVA - „U” CLUJ

În pom...

- Cu Gloria, dor... fără glorie!

- Ajung trei!...

Cu mulțumiri...

Anemie pernicioasă

văzute de NEAGU RĂDULESCU

DE VORBĂ CU FOȘTI INTERNAȚIONAL

UN SFERT DE SECOL LA RAPID...

ȘTEFAN FILOTE

Spune-mi spectatoarele brăilean: ai fost duminică la meciul de cupă Progresul-Rapid București? Dacă răspunsul este afirmativ (și nu văd ce amator de fotbal brăilean a rămas duminică acasă!), atunci sunt convins că l-ai remarcat acolo, în spatele porții lui Răducanu, pe Ștefan Filote. Ți-l mai amintești? Acum trei decenii juca aici, pe malurile Dunării, pe maidanul de lângă gară, fotbal. Juca fotbal cu mingea de cârpă, așa cum am făcut-o toți la vârsta copilăriei...

Intr-o zi de vară, unul dintre prietenii mei do joacă de pe str. Virgil Pleșoianu mi-a spus: „Mergi după masă pe Giulești să-l vedem pe nea Fane?” Am stat o clipă pe gânduri. Apoi, curiozitatea a învins: „Care nea Fane?” Prietenul s-a uitat la mine cu un aer de vădită superioritate și, într-un trziu, s-a decis să mă... lamurească: „Ștefan Filote! Ești cam în urmă cu fotbalul, băiete...” Așa l-am cunoscut cu peste două decenii în urmă pe „nea Fane”, acolo, pe dreptunghiul de gazon din Giulești, ajuns în tribună cu „sprâjnul” unui „nene” care i-a zis celui de la intrare: „Lasă-l și pe puștii asta că ține cu Rapidul...” L-am reținut pe acest idol al copilăriei, zilele trecute. Și am reînnoit cu el firul unor amintiri neacoperite de praful anilor.

— Așadar, nea Fane...
— Sunt brăilean. Am jucat fotbal mai întâi pe str. Dorobanți și am fost „titular” în echipa estiva ani. De-acolo am trecut pe terenul din Brăila. În clasa a VI-a de liceu n-am mai avut bani de taxă. Mi-a oferit o ștife de bursă „Franco-Română”. Așa am ajuns la ei. Am jucat în echipa care activa în categoria B. În 1941, pe Giulești, am înținat formația Juventus pe care am învins-o cu 2-1. Eu am înscris ambele goluri. Le-am plăcut giuleștenilor. Ce-au discutat, nu știu. Cert este însă că Jean Lapușneanu mi-a propus să vin la Rapid. Am acceptat cu o condiție: să vin numai la meciuri și să locuiesc mai departe la Brăila, lângă părinți. Clauza a fost admisă și în martie 1942 am apărut pentru prima oară în echipa Rapid. N-am mai părăsit-o. În toamna lui 1957, când nri-am încheiat cariera de jucător activ, am rămas tot giuleștean, fie ca antrenor, fie ca membru al secției de fotbal...
— Debutul în „națională”?
— În 1942, pe ANEF. Apoi, încă 12 selecționări...
— Ți mărturisesc că n-am să-ți uit niciodată cursurile rapide, centrările „sim-

tite”, șturțile năprasnice cu stîngul. Ai fost, după părerea mea, un talent autentic al fotbalului nostru...

— N-am să te contrazic din falsă modestie. A fost vorba și de ceva talent, firește. Dar, ceea ce spun toți fotbalisții bătrîni nu este o poveste pentru... adormit copiii (fotbalisții tineri). Noi maneam pentru fiecare element de tehnică, așa cum un șlefuitor de diamante muncește pînă cînd din apele acestei pietre prețioase izbucnesc străluciri.

— Care a fost cel mai fericit moment din viața de fotbalist?

— În 1942 cînd, jucînd la Rapid, am eștigat finala „Cupei României” învingînd Universitatea Cluj cu 7-1.

— Și cel mai... trist?

— În toamna lui 1957 cînd am predat tricoul alb-vîșiniu celor mai tineri...

— Ți-aș propune să revenim la Rapidul de astăzi. Ca și ieri, cînd erai jucător, el nu reușește să aducă în Giulești — măcar pentru un sezon? — „tricolorele de campioni”. Este pe aproape, conduce, dar n-are finis. Ce le lipsește acestor copii teribili ai Giuleștilui?

— Sincer să fiu, ezit să discut despre fotbalisții de astăzi, în general, și despre cei ai Giuleștilui, în special. Aș discuta, cu plăcere, cu dragoste chiar, despre spectatoarii din Giulești, despre acești oameni entuziaști care duminică de duminică, pe ploaie, lapoviță, pe caniculă sau pe vînt năprasnic vin la meciuri să-i susțină (deși, uneori, elșiiva dintre ei stîrbesc din bunul renume al galeriei giuleștenilor), să-i „poarte pe aripi”, cum spun gazetarii, spre victorie.

— Și, totuși...

— Doar doi-trei oameni, Dinu, Greavu... se dăruiesc acestei echipe, fac totul pentru ca spectatoarii să aibă o satisfacție. Restul sînt inconstanți, privesc jocul cu neseriozitate, sacrifică interesul echipei pentru a se distra cu mingea. Echipă inconstantă — într-un cuvînt — care le scoate perii albi lui Valentin Stănescu și Victor Stănculescu.

— Giuleștean și, cu toate acestea, atît de sever cu giuleștenii?

— Da. Pentru că iubesc fotbalul și-i știinez pe spectatori, pentru că realizez perfect interdependența dintre neseriozitatea jucătorilor în echipele de club și performanțele inconstante ale echipei naționale. Orice concesie făcută seriozității și conștiințiozității în echipa de club se răsfrînge în jocul reprezentativei...

— Intransigența este bună. Dar, nu se poate să nu fie însoțită, la un vechi și pasionat giuleștean, de eteva aspirații.

— Eu te am. Cel mai bine ar fi, însă, să le aibă și ei, jucătorii. Să aspire la un joc din ce în ce mai bun și mai corect, la performanțe interne și internaționale pe măsura dorințelor suportierilor și tradiției fotbalului în acest cartier al Capitalei!

Dacă spectatoarii brăileni ar fi știut că Ștefan Filote își serbează în aceste zile un jubileu, i-ar fi oferit fără îndoială un buchet de ghiocei. O vor face însă, cu siguranță, giuleștenii care și-au înscris pe agenda, acolo, pe filele lui martie '67, că „Ștefan Filote împlinește 25 de ani de cînd se află cu tot sufletul în Giulești”.

V. CRISTIAN

CU SCRITORUL D. R. POPESCU despre FOTBAL și FOTBALIȘTI

Mai am o jumătate de oră pînă la întîlnirea cu scriitorul D. R. Popescu și plimbarea prin Cluj îmi oferă posibilitatea să-mi concentrez atenția asupra subiectelor pe care le voi pune în discuție. Zîmbesc. Mi-am aruncat ochii pe un afiș cu spectacolele Teatrului Național din Cluj. Așadar, D. R. Popescu este un scriitor... estival! Mai întîi, romanul „VARA OLTENILOR”, apoi, filmul „UN SURIS ÎN PLINĂ VARĂ” și acum — este tocmai ceea ce am văzut pe afiș — piesa „VARA IMPOSIBILEI IUBIRI”...

— Și eu voi aborda cu el discuția despre fotbal, iarna. Va fi sau nu de bun augur? Dacă mă gîndesc bine îmi acord șanse. În fond, toate aceste lucrări în care acțiunea se petrece vara, le-a scris, fără îndoială, iarna. Este, deci, sezonul laborios în care-și încredințează gîndurile. De ce n-ar face-o și acum?

D. R. Popescu este un scriitor tînr. A debutat în literatură în 1953 cînd — elev fiind — i-a apărut, într-un ziar din Oradea, o schiță. Primul volum — „Fuga” — în 1958. În volumul „Fata de la miazăzi”, apărut în 1964, a publicat și două nuvele cu temă sportivă. Apropierea lui D. R. Popescu de sport este firească. A jucat (și mai joacă!) fotbal, se destinde, ori de cîte ori are timp liber, pe stadion și este spectator nelipsit al întîlnirilor de fotbal, baschet, tenis de masă, handbal, volei, fotbal... N-am greșit începînd și încheind cu fotbalul, pentru că pasiunile sportive ale scriitorului încep și se încheie cu... fotbalul.

— În biroul său de la Filiala Cluj a Uniunii Scriitorilor, unde m-a primit, este cald ca... vara. Poate și din această cauză discuția s-a „încins” repede.

— Așadar, fotbalul...

— Da, fotbalul, acest „sport al sporturilor”, mă fascinează. Urmăresc fiecare meci al echipei noastre, „U”, dar nu sufăr de local patriotism. Admîr jocul plin de fantezie și măiestrie al piteșteanului Dobrin și al bucareșteanului Mateiano. De altfel, ultimul a fost și „eroi” uneia dintre povestirile mele. Nu mai cred însă în nici o echipă. Rapid n-a reușit să cîștige campionatul, Petrolul s-a poticnit tocmai cînd trebuia să facă o performanță mare — vă mai amintiți, desigur, meciurile cu Liverpool și faptul că englezii au știut să profite mai bine de avantajul terenului propriu — iar Farul nu este o echipă cu suflu... Prefer să-mi fac idoli din jucătorii...

— Nați pomeniți nimic însă de Universitatea Cluj...
— Sint supărat pe ei. În toamnă m-au dezamăgit. Deși au peste 20 de jucători valizi n-au reușit să alcătuiască o echipă.

— Ca spectator fidel și om care vă interesează îndeaproape de reprezentanții sportivii ai Clujului, poate v-ați făcut și un punct de vedere asupra cauzelor care generează declinul actual al acestei echipe cu tradiție în fotbalul românesc.

— Înțiesc mai mult. Echipa n-are un sistem de joc. Mladin, noul antrenor de la

cauză, „U” și-a pierdut stilul, nu mai este „U”. Cred că la fel au greșit și brazilienii. Dar, de la ei avem de învățat lucruri bune... La noi nu există nici rațiune în alcătuirea echipei. Marcu era bun în linia de fund. Cînd am avut nevoie de un om în atac ne-am amintit că a fost cîndva înaintaș. Și l-am... promovat. Acum nu mai este nici una, nici alta!

— Apropo de jucători. La adresa lor n-aveți nimic de spus?

— Doar un singur lucru: nu se dăruiesc total sportului pe care-l practică. Din această cauză nici publicul nu-i mai susține cu aceeași căldură. La Craiova și Pitești fotbalul este un rege tînr și a adunat în jurul său o „curte” entuziastă. La noi a îmbătrînit, s-a blazat...

— Sint convins că acei ce se ocupă de soarta fotbalului clujean vor receptiona... împunsăturile spadei (criticii) pe care o mînuiește foarte bine. În loc de „ripostă” am convingerea că vor găsi căile pentru soluționarea deficiențelor semnalate de dv. și de alți iubitori ai fotbalului. Părăsind „pista” clujeană vă propun să abordăm un alt subiect. În ultimul timp gazetarii sportivii li s-au adăugat scriitorii. În paginile unor cotidiene, la rubricile de sport ale unor reviste, la radio și televiziune își spun cuvîntul asupra diferitelor aspecte ale activității sporti-

Scriitorul D. R. Popescu văzut de NEAGU RADULESCU

„U”, nu cunoaște bine posibilitățile oamenilor și din această cauză nu știe să-i plaseze la locul potrivit. Nu trebuie subordonat jocul echipei punerii în valoare a calităților unui anumit jucător, iar „vedetele” nu sînt roțile active în angrenajul echipei. Pele, Eusebio sau Bobby Charlton sînt și vedete și jucători de rînd în același timp, și asta îi face jucători mari, iar echipele lor reușesc să aibă succese. Așa cred eu...

— Pe această temă, n-ați putea concretiza la echipa clujeană?

— De pildă, Adam. Lovește bine mingea cu ambele picioare, are joc bun de cap, detentă, acoperă o zonă mare. Cînd a venit de la Cimpia Turzii era excelent. O vreme s-a menșinat pe această linie și la noi. A avut însă o perioadă de declin (fiecare jucător trece prin astfel de momente!) și toată lumea l-a părăsit. Coechipierii au început să nu-i mai paseze mingea, publicul să-l admonească, iar antrenorul n-a găsit calea nimerită să-l scoată cu bine din această „pasă neagră”. Să nu uităm că Frățilă n-ar realiza multe fără ajutorul lui Pircălab, că Fontaine n-ar fi fost Fontaine fără Kopa.

— Este un caz sau, dacă vreți, o cauză a slăbiciunii atacului clujean. La aceasta se rezumă, după părerea dv., geneza defecțiunilor echipei, lipsa ei de potențial?

— Nicidecum. A fost un exemplu care a susținut o teză. Altul ar fi scoaterea forțuită pe țușă a jucătorilor cu experiență și... ani ceva mai mulți: Georgescu, Suci, Marcu, Moguș, ca și promovarea unui mare — nepermis de mare — număr de jucători tineri. Din această

ve. Dv. n-ați făcut încă acest pas. De ce?

— Nici nu-l voi face. Personal socotesc că scriitorul este obligat să scrie despre „fenomenul sport” pentru că el ocupă astăzi o parte importantă din timpul liber al omenirii. Este un „virus” al acestei părți a secolului, dar un virus care — spre deosebire de... semenii lui — aduce tututor un plus de sănătate, de vigoare. Cred că trebuie să ne ocupăm, deci, de sport, să scriem tot mai multe și mai interesante lucrări literare cu temă sportivă, să ne aducem contribuția la răstîndirea lui, să ne spunem (chiar rîspicat) opinia într-o anumită situație. Mai departe însă eu nu merg. Gazetăria are cine s-o facă. Camuș a jucat fotbal, dar n-a dat niciodată sfaturi selecționerului. Cum aș putea să-i dau eu, care nu sînt specialist. Sfaturi antrenorului? Ca scriitor nu-l pot înlocui pe ziaristul de specialitate, pentru că acesta stă tot timpul în mijlocul sportivilor, pe stadion, dispune de o vastă documentare, de amănunte care mie îmi scapă. Rămîn pe „postul” de fidel spectator...

— La ce lucrați în prezent?

— La un volum de nuvele care să poată fi citite separat, dar care să formeze totuși un roman.

— Și în ceea ce privește literatura sportivă?

— În 1967 o voi aborda din nou. Preciz voi scrie despre fotbal, fiindcă eu cred mai departe în Pele et comp. Cînd voi termina nuvela o voi trimite mai întîi revistei „Fotbal”. Promit!

H. NAUM

CUVINTE INCRUCISATE

Orizontal. 1) Au obținut o frumoasă victorie pe teren propriu în prima etapă a returului, cedînd lanterna roșie — Au oprit mai multe șuturi în această etapă (Pantea, Nescu, Ivansuc). 2) Realizatorul constantelor în partida de pe Giulești... și non-realizatorul la Stele. 3) Impreună cu mișcarea rapidă în teren, a caracterizat jocul craiovenilor la 25 februarie — Super-campionul raționar la Cluj. 4) Primele la lucru! — Grec din vechime — Serafet, portar la I.M.U. Medgidia. 5) Echipă arădeană din campionatul regional — Înaltas argentinian din echipa Italiei (în trecut) — Banuscu, antrenorul baroneț. 6) „Ahead”, echipă din Olanda — Aruncător. 7) Fina la etapa a XIV-a — Mijlocas arădean pe stadionul studenților clujești — G. Ștefan Ene-

cu. 8) Stadion — Textilă — Proca Nicolae. 9) „Sanchez Pizjuan”, stadionul din Sevilla pe care a jucat Dinamo Pitești în octombrie 1966 — Soarece. 10) Linie din dispozitiv — U.T.A., în urmă cu ani. 11) A înscris un gol splendid pe Giulești, din lovitură liberă — Lucrări pe teren. 12) Grăsime — A se frămînta — Editură de Stat. 13) În linie cu Alecu, la Brașov.

Vertical. 1) Adversar al leștenilor, pe Republici — Înaltas al piteștenilor în meciul cu Progresul. 2) Mot (fără legătură cu Aradul) — Grație lui Mot, a plecat cu un punct de la Cluj — Riu în Germania. 3) Fostă echipă de volei din București — A înfrunșat. 4) Unul din cei mai buni „stegari” din etapa a XIV-a și autorul unuia din goluri — Echipamentul „progre-

ETAPA... PRIMĂVERII

mele unei echipe din pușiu: INN, RIA, EAC, Franta. Cuvinte cunoscute mai G. CORJOS

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	S	T	E	A	G	U	L	B	A	R	A
2											
3	E	L	A	K		B	A	R	B	U	
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											
13											

PROPUNERI INOVATOARE LA CASABLANCA

Zilele trecute, comisia de arbitri din cadrul F.I.F.A. a tinut, la Casablanca, in Maroc, o sedinta a carei ordine de zi a prezentat cîteva puncte foarte importante, unele dintre ele privind direct regulile de joc. Parte din hotaririle comisiei de arbitri, care au forma unor propuneri ce urmează să fie supuse forului in sarcina căruia cade modificarea regulamentului (International Board), au fost publicate. Cum însă, in redarea lor s-au strecurat unele inexactități, care pot da loc la confuzii, consemnăm mai jos, sub formă prescurtată, principalele probleme discutate și rezolvate de comisia de arbitri, in limitele atribuțiilor sale.

Se cuvine să subliniem că dezbaterile au fost conduse de inșiși președintele F.I.F.A., Sir Stanley Rous (de aici rezultă și importanța acordată acestei sedințe), dr. Kaiser, secretarul general al F.I.F.A., și Andrejevici, președintele comisiei de arbitri F.I.F.A. Au fost prezentate diferite rapoarte, in urma cărora au fost formulate propunerile care vor fi înaintate la International Board.

OFENSIVA ÎMPOTRIVA „TRASULUI DE TIMP”

Cea mai importantă dintre ele se referă la combaterea tendinței de a „trage de timp” a unor portari, atunci cînd — spre sfîrșitul partidei — li se pare că victoria echipei lor este asigurată. Desigur, și actualele prevederi regulamentare stabilesc o modalitate de a împiedica această practică atît de curentă in mai toate țările: aceea ca arbitrii conducători să adauge la durata normală a meciului timpul pierdut in mod intenționat de portari la repunerea mingii in joc. Probabil însă, comisia de arbitri F.I.F.A. s-a convins că, practic, arbitrii nu procedează întotdeauna astfel și atunci a căutat un mijloc mai eficace.

COMISIA PROPUNE CA PORTARUL SĂ FIE OBLIGAT DE A DEGAJA MINGEA IN TERMENE NORMALE ȘI, IN SCOPUL DE A REGLEMENTA ACESTE TERMENE, CERE CA REPUNEREA IN JOG SĂ FIE FACUTĂ DUPĂ CE PORTARUL A EFECTUAT PATRU PASI CU BALONUL IN BRATE SAU DUPĂ CE A BĂTUT MINGEA DE PAMINT DE DOUA ORI. In cazul in care portarul n-ar respecta aceste obligații, sancțiunea ar fi o lovitură liberă indirectă.

De fapt, această propunere (care in cazul unei acceptări ar afecta o serie de prevederi regulamentare și precizări, mai ales in legătură cu art. 5 — arbitrul și art. 7 — durata partidei) înseamnă începutul ofensivei împotriva pierderii de timp in mod intenționat.

VOR PUTEA FI SCHIMBAȚI DOI JUCĂTORI?

O altă propunere privește art. 3 (numărul jucătorilor) și caută să generalizeze și să oficializeze o stare de lucruri existentă in multe țări. Este vorba de propunerea comisiei de arbitri ca SĂ FIE ADMISĂ SCHIMBAREA A DOI JUCĂTORI DE FIECARE ECHIPA IN TOATE MECIURILE OFICIALE. Această schimbare ar putea interveni chiar dacă n-ar fi cazul unei accidentări.

Și această propunere izvorăște dintr-o necesitate impusă de realitate. Este adevărat că principiul înlocuirii jucătorilor este adoptat in parte, dar schimbarea este limitată — in unele țări — la jucătorii răniți. Iar acolo unde astfel de înlocuiri nu sînt admise nici chiar in cazul unor răni reale și grave, meciurile devin inegale, spiritul sportiv se pierde, calitatea spectacolului scade in mod inerent.

PORTARUL „TABU” ÎN CAREUL MIC

Articolul 12 al regulamentului de fotbal prevedea la capitolul „infracțiuni și încercetudinii” că era permis atacul la portar ca și asupra oricărui jucător de cîmp in următoarele cazuri: a) cînd ține balonul; b) cînd își jencază un adversar; c) cînd se află in afara careului mic.

De fapt, atacul la portar era folosit mai ales in Anglia și jucătorii noștri care au evoluat pe stadioanele din această țară, o pot confirma. Atacul la portar, tolerat sau încurajat in Anglia, abandonat sau neglijat in alte țări, era una din principalele surse de neînțelegere in marea familie a fotbalului.

Dar britanicii inșiși (prezenți in majoritate la International Board) au propus interzicerea atacului la portar in careul mic fie că este, fie că nu este in posesia balonului. Și intenționează chiar să propună interzicerea atacului la portar in întreg careul mare, unde devine in acest fel „tabu”. Ar fi însă prea mult și comisia de arbitraj din F.I.F.A. insistă ca atacul asupra portarului să nu fie interzis decît in careul mic. Și dacă această propunere nu va chimba mare lucru față de ceea ce este astăzi, ea va avea el puțin darul să evite anumite neînțelegeri și incidente care se produc atunci cînd se întîlnesc echipe britanice cu echipe străine.

Se știe că au fost preconizate și alte soluții: suprimarea sau limitarea ofsaidului, eliminările temporare ca la handbal, baschet, hochei etc., repunerea de la tușă cu piciorul, ărirea suprafeței porții etc., etc.

Comisia de arbitraj de pe lîngă F.I.F.A. nu a abordat oficial studiul acestor propuneri, dar francezul Robert Massin a lansat o idee la care ține foarte mult: suprimarea saaidului la loviturile libere directe. Dacă această propunere ar fi adoptată, însemnează că un prim pas ar fi făcut astfel această modificare a regulilor de joc, cu intenția de a favoriza jocul ofensiv, ar putea să atragă după sine și altele.

„MĂ NUMESC EUSEBIO” (II)

AVEAM FOTBALUL IN SINGE

Emoționat, după ce stătusem in cumpănă, dacă să părăsesc sau nu cartierul meu, am ales aventura — LOURENÇO MARQUES, oraș al plăcerilor și al misterelor, pe care eu încă nu le cunoșteam. Febrilitatea care m-a cuprins era poate la fel, dacă nu și mai mare, decît emoția din preajma meciurilor.

Eram nervos, neliniștit, grăbit. N-a trebuit să merg prea mult, ca să fiu orbit de firmele luminoase in care se scaldă orașul noaptea. Mult am mai umblat in noaptea aceea! Unde am vrut, acolo am fost. Am dorit să văd totul, să trăiesc intens, să cunosc. Nimic imi bătea năprasnîc, gata să sară din piept. Capul mi se învîrtea de cele ce vedeam, totul mă atrăgea: cafelele, restaurantele, oamenii, forfota orașului cu care nu eram obișnuit.

Adulmecam mirosul crabilor de mare și al scoicilor preparate in restaurante speciale și simțeam cum imi lasă gura apă. In fața mea, dincolo de geamurile localurilor aflate la distanță de un braț, mincau și beau lucruri minunate bărbați și femei, lucruri care mie imi erau total necunoscute, însă atrăgătoare la vedere.

Alte grupuri de oameni se îndreptau spre cinematografele aflate la fiecare pas. Afișele uriașe din fața cinematografelor imi atrăgeau atenția și parcă mă ademeneau să intru înăuntru.

Orele treceau, noaptea se apropia de sfîrșit fără ca eu să-mi dau seama. Umblam fără nici un țel pe străzile orașului LOURENÇO MARQUES. Oare unde eram acum? Ce stradă era asta? Cum se numea piața aceea? La un moment dat m-am trezit într-o stradă mai dosnică, însă foarte frecventată la acea oră. Aici însă era cu totul altă viață decît aceea pe care o cunoșteam eu. Pe ambele trotuare erau baruri și cabarete in care intrau fie cite unul, fie in grup, bărbați europeni și africani. La urechi imi ajungeau sunetele îndepărtate ale unei muzici mingiitoare. Pe firmele de la ușile de intrare se putea citi: „ACUÁRIO”, „PENGUIN”, „LUSO”.

M-am apropiat. Acum auzeam clar muzica, strigătele bărbaților și al femeilor. Mă uitam la afișele din fața mea și încercam să fac legătura cu ceea ce se petrecea înăuntru. Un afiș prezenta o dansatoare pe jumătate goală, altul pe o blondă care cînta îmbrăcată foarte sumar, al treilea, un grup de femei zîmbind...

Da, acolo in local, bărbații se distrau cu femei frumoase. Erau acele nopți minunate din LOURENÇO MARQUES despre care auzisem vorbindu-se atîta!

Ce credeți că imi trecea prin minte? Să intru, să intru înăuntru ca să văd totul, să cunosc, să mă distrez. In ultimul moment m-am oprit. N-aveam bani. Cum pot lua parte la toate acestea fără bani? M-a cuprins frica. Am fost adus la realitate de către portarul cabaretului care mă luă la goană. Am alergat năucit și nu m-am oprit decît acasă. Mă dureau picioarele, iar inima imi bătea gata să sară din coșul pieptului.

Nu-mi mai amintesc cuvintele mamei. Știu însă că m-a certat zdrăvăn, știu că era supărată și neliniștită, știu că m-a apostrofat pentru purtarea mea, știu și acum că a ghicit schimbarea produsă in viața mea.

Dona Elisa era tristă fiindcă băiatul ei, băiatul pe care îl trimitea după cumpărături sau cu diferite comisioane la Dona Emma, murise. Acum era un bărbat.

Fotbalul îl aveam in singe. Trebuia însă să și învăț. Școala începea la ora opt dimineața. Ca să nu întirzii — și cit de mult imi plăcea să dorm dimineața — mă sculam cu o jumătate de oră mai devreme. Școala era aproape de casa noastră, așa că nu pot spune că am întirziat vreodată.

Colegii și prietenii imi erau vărul Madala, Orlando, Amaral și Armando, care astăzi joacă in echipa Sporting Lisabona.

Viața noastră era aceeași zi de zi. De la școală plecam la ora unsprezece și jumătate la masă și ne reîntorceam la ora două. Cursurile se terminau la ora patru. Totdeauna așteptam cu nerăbdare sfîrșitul lecțiilor, iar de la școală ne duceam pe terenul de joc unde băteam mingea pînă la ora șase seara. Apoi, ne întorceam acasă oboșiți, murdari, dornici de o baie.

Intr-una din zile — eram deja destul de cunoscut in cercurile fotbalisti-

Eusébio da Silva Ferreira

MEU NOME É
Eusébio

autobiografia
do maior
futebolista
do mundo

ce — a venit după mine Hilario. Era vecinul nostru și prietenul fraților mei mai mari. Imi propunea să joc la clubul Sporting din LOURENÇO MARQUES.

Pe vremea aceea, niciodată nu mi-a trecut prin minte că aș putea juca la Sporting. Invitația aceasta mă flata într-o anumită măsură și imi dădea posibilitatea să practic adevăratul fotbal. Totuși, cum aș fi putut să trădez echipa Deportivo, a cărui supporter înflăcărat eram? De aceea, am refuzat. Hilario însă nu era dintre aceia care se dau bătuți cu una cu două. Și astfel, cu timpul, prietenia care ne lega, m-a convins. După o discuție cu mamică-mea, am semnat cererea de adeziune la Sporting.

Mi-am făcut debutul împotriva clubului Juventude. Am învins cu 3—1, iar steaua mea începu să strălucească, deoarece înscriisem două goluri pentru noua mea echipă, care in acel an s-a clasat pe locul secund in campionatul mozambican.

De fiecare dată, după ce echipa de tineret termina meciul, in timp ce ceilalți jucători se duceau la cinematograful, eu mă duceam cu autobuzul in cartierul Mefalata sau in acele locuri unde jucau „OS BRASILEIROS”. Ce supporteri minunați erau băieții din cartier! Parcă turbau cînd vedeau mingea!

Unul dintre terenurile de joc, pe care am evoluat de cîteva ori, era terenul clubului J.O.C. MUNHUANA, înconjurat cu ziduri de piatră pe care se așezau spectatorii, mai bine zis cîteva proști catolici și cîteva oameni din împrejurimi. Unul dintre cei mai

înfocați suporteri era abatele Henrique. Avea aproape 35 ani, era simpatic și avea multă înțelegere pentru noi. Intr-o zi a primit invitația băieților ca să arbitreze cîteva meciuri, mai ales că acest lucru îl făcea să-și aducă aminte de timpul cînd, copil fiind, juca și el fotbal.

Citodată se strîngeau și patru echipe, astfel că se organiza un turneu fulger. Dacă se întimpla ca in finală partida să se termine la egalitate, se acorda fiecărei echipe dreptul de a executa cîte 5 lovituri de la 11 m. Natural, in asemenea turnee, cel mai decepționat era casierul, deoarece fiecare echipă care pierdea trebuia să plătească învingătoarei sale 200 de escudos.

Pe terenul MUNHUANA au evoluat multe stele ale fotbalului nostru. Au jucat acolo: Matateu, Coluna și alții. Și ei, ca și noi, jucau dimineața pentru echipa de tineret, iar după amiază pentru echipa cartierului lor. Adevărul adevărat este că fotbalul era la mine un viciu și ca să pot juca lăsam totul, pînă și școala.

Abatele Henrique care preda la școala cartierului Munhuana, cu toate că era un mare susținător al fotbalului, nu s-a lăsat influențat și m-a amenințat că dacă nu voi veni cu regularitate la școală nu mă va asculta și nu-mi va da notă de trecere. In felul acesta îl voia să mă aducă pe calea cea bună.

O dată se juca un meci de fotbal între clasele a III-a și a IV-a. Eu jucam in echipa clasei a III-a. După 15 minute conduceam cu 2—1. La un moment dat, după ce am driblat pe toți adversarii care imi apăreau in cale, am pătruns in careul de 16 metri al echipei adverse. Am șutat defectuos și mingea in loc să se îndrepte spre poartă, l-a lovit tocmai pe abatele Henrique care apăruse in traectoria balonului. Infuriat, acesta l-a chemat pe învățător și a cerut la doi oameni ca să mă prindă. Eu însă, după ce am „driblat” tot ce-mi ieșea in cale, am dispărut de pe teren. Totuși, bunul abate Henrique, care nu voia să-și piardă „oitele”, a venit seara să stea de vorbă cu Dona Elisa. Ne-am împăcat și totul s-a terminat bine, chiar și acel campionat școlar pe care l-a cîștigat clasa a III-a.

PRIMUL CADOU PRIMIT — UN STILOU

In anul următor eram in clasa a IV-a, împreună cu Orlando.

Pe abatele Henrique nu-l mai aveam, iar grija față de noi o purta maica superioară; cu toate că era o femeie in vîrstă, avea multă înțelegere pentru noi și era nespus de blîndă.

Intre timp, eu împlinisem 16 ani și am fost trecut la categoria juniori avansați. Mă gîndeam cu toată seriozitatea la ceea ce mă aștepta. Simpatia pe care o aveam pentru clubul Deportivo nu se schimbase. Oricînd eram gata de a apăra culorile echipei mele iubite. Și, totuși, această dorință a fost zădărnicită din nou. Frațele meu a intervenit și m-a convins să joc la Sporting. Niciodată nu mi-a trecut prin cap că aș putea prin fotbal să cîștig sume mari de bani, așa că am fost foarte mulțumit cînd conducerea clubului mi-a dat drept cadou un stilou.

Întimplător, la debut, a trebuit să joc împotriva echipei Deportivo. Am jucat ca totdeauna cu toată dăruirea, fără a preocupă nici un efort, cu dorința de a învinge. Am cîștigat cu 3—1, iar autorul celor trei goluri am fost eu. După cum era de așteptat, am lăsat o impresie bună. Meciurile care au urmat, au întărit această impresie.

Traducere de V. BENCOVSKI
(după versiunea in limba cehă din revista COPANA)

(Va urma)

● Botafogo din Rio de Janeiro a lansat un tînar atacant de 17 ani, Páuto César, unul din cei mai buni fotbalisti de... piașă din Brazilia.

● Pentru că a insultat un arbitru, jucătorul belgian Geertz — deși la prima sa abatere — a fost imediat sancționat de clubul său, Antwerp, cu o amendă de 5000 franci. Cu disciplina nu-l de glumit in Belgia.

● Echipa națională a Irlandei l-a pierdut pe Joe Haverty, extremul său stînga (de 22 ori internațional), care a plecat in S.U.A. unde va juca la Chicago Spurs, in Liga Nord-Americană.

● Tostao, Lopez (Cruzzeiros) și Borges (Bangu), in vîrstă de 20, 21 și respectiv 22 de ani, sînt cei mai căutați fotbalisti brazilieni la ora actuală.

● Căile ferate britanice

nu mai vor să organizeze trenuri speciale pentru transportarea supporterilor la meciurile echipelor lor. Și nu fără motiv. Sustînătorii lui Arsenal, care au mers cu un astfel de tren

sterline. In baza acordului încheiat, B.E.C. va putea transmite jocuri din cadrul cupelor europene, meciuri ale echipei naționale, principalele întîlniri din Cupa Angliei și cîte

M O Z A I C

la Bristol, cel al lui Aston Villa, care s-au deplasat la Preston și cel al lui Brighton, plecați după echipa lor la Alderhot au rupt băncile, au spart geamurile și au făcut atîtea alte stricăciuni încît vagoanele au trebuit să fie duse imediat la atelierele de reparat.

● Pentru a-și asigura în exclusivitate transmiterea in direct a meciurilor de fotbal din Anglia, B.E.C. a plătit federației engleze un milion de lire

un meci de campionat pe lună

● Dinamo Moscova a fost invitată pentru un meci amical, la 26 martie, cu prilejul celei de a 75-a aniversări a clubului belgian F.C. Bruges. Punctul de atracție: faimosul Iyftin.

● Conducătorii clubului mexican F. C. Guadalajara au declarat unui ziarist: „Cupa campionilor Americii Centrale nu-i interesează pentru noi. Dar, dacă U.E.F.A. ne-ar da voie, ne-am înscrie mîine

in Cupa campionilor europeni”.

● Liga cluburilor profesionale din Anglia a adresat echipelor ațlitate un chestionar prin care le întrebă dacă ar fi eventual de acord să joace duminică după ora 14.

● O bună parte din deținutul închisorii din Birmingham urmează cursuri de... antrenori de fotbal.

● In urma unui diferend pe care l-a avut cu corpul arbitrilor spanoli, președintele clubului Espanol Barcelona, Vila Reyes, intenționează să propună federației instituirea unei ligi latine de arbitri, care să delege conducători la jocurile din prima ligă. In spiritul acestui proiect ar urma să aibă loc schimburi de arbitri între Spania și celelalte țări latine.

● Orele de mister dinaintea jocului ● Președintele lui Real — după trei ani din nou în tribună ● Stadionului — asistă la înfrângerea echipei lui ● „Numărul de exhibiție” al lui Inter

AȘA A FOST LA MADRID

Ecourile meciului nr. 1 al sezonului, Real—Inter, în unanimitate decretat așa de toți cei ce l-au văzut, nu se pot stinge așa de curind. Sigur că victoria cu 2—0 a uimit înaintea de orice. Dar senzația a produs-o maniera de joc a campionii Italiei care, o dată în plus, a dovedit că știe să se scuture de grelele complexe ale meciurilor decisive în deplasare și să-și adauge la artă de strălucit-eu-i palmares a performanță pe care evidențiază C.C.E. o prezintă destul de rar.

Pentru miile de iubitori ai fotbalului de la noi, care știm că doresc vesti în plus despre această victorie care a făcut în câteva ceasuri ocolul globului, stîrnind peste tot admirație, iată amănunte suplimentare cu privire la înfrîngerea, chiar pe stadionul Bernabeu, a tinerei, ambițioase și de pe acum prestigioase noi echipe a Realului...

Interesul pentru joc a fost enorm. Fiecare știa că Munoz își va arunca în luptă cei 10 „sefi de serie” ai noii generații din fotbalul spaniol, plus super-cunoscutul Gento, fără să-i rețină cu nimic din ceea ce ar fi putut fiina temperamentul specific forței de luptă a jucătorilor iberici. Și tot așa de bine se știa că Helenio Herrera pregătise o ripostă a subtilității, calmului, rafinamentului. Pînă la urmă, teza franco-argentinianului a obținut un strălucit câștig de cauză.

Zilele dinaintea partidei, trăite de madrilenii (mai ales de aceia care nu se numără printre cei 50.000 de fericiți „socios” cu biletele asigurate) sub emoțiile procurării unui pretios loc pe stadionul Bernabeu, au prezentat și mistere în privința celor două echipe. Realul s-a retras ca totdeauna în cantonamentul de la Navacerrada, dar împotriva obiceiului, antrenorul Munoz a fost acum un sfînx. S-a știut extrem de puțin despre probabila formație, iar răspunsul la cea mai arzătoare întrebare — va fi... întreg nasul lui De Felipe? — n-a apărut decît în minutele dinaintea începerii jocului sub forma lui Zunzunegui, foarte stuțit înlocuitor al nervosului fundas central madrilen. Internaționale, deși instalată într-un hotel din centrul capitalei spaniole, s-a înconjurat și ea de tăcere. În afara unei declarații neașteptat de laconice a „magului” și a unui antrenament foarte tare în ajunul jocului, nimic util pentru ze-

Mario CORSO

cile de reporteri din Spania și din multe alte țări.

Ziua jocului. Stadionul arbiplin, așa cum nu-l mai văzuseră jucătorii lui Real din zilele partidelor cu Di Stefano, Puskas și Santamaria. Și o altă noutate. Pentru prima oară după trei ani, președintele Santiago Bernabeu lua loc în tribună la un joc al echipei sale. Absența de pînă atunci se datora unor neînțelegeri cu federația spaniolă și era o manifestare a neacordului său cu conducerea forului din Madrid.

Cele 90 de minute au însemnat o strălucită prezentare a „lectiei Inter”. Demoralizantele deposedări de balon efectuate de apărarea italiană, urmate de și mai descurajantele (pentru spanioli) schimburi de mingi între fundașii din Milano au deschis și aici drum pentru calmarea nervilor coechipierilor lui Picchi, Raimundo Sapporta, vicepreședinte de mai mult de un deceniu al lui Real și un deplin cunosător al fotbalului, s-a aplecat, cum a mărturisit, după zece minute de la început spre urechile lui Santiago Bernabeu spre a-i spune: „N-avem vulpoi pentru vulpii lui Inter...” Minutele clasice în care Inter se lasă cu bună știință dominat au fost acum însă mai puține, deoarece Corso s-a arătat mult mai grăbit ca de obicei în declanșarea contra-atacurilor și Araquistain s-a putut convinge curînd că de neașteptat ajuns atacanții italieni la poarta lui. În minutul 27 a venit golul care avea să taie elanul Realului și să ofere lui Inter controlul meciului. Acțiunea a pornit, ca de obicei, de la un apărător și dacă vă spunem că el a fost Facchetti o să vă mirați

și mai puțin. Un lung etape al lui s-a soldat cu corner și, din învîlmășeala care s-a născut, Cappellini — acest ultim recrut al lui Herrera, care știe să pedepsească orice ezitare a apărătorilor adversari — s-a dovedit cel mai abil din grupul de jucători ce luptau pentru balon, trimițîndu-l în plasa, spre disperarea lui Araquistain. De acum, Inter capătă siguranță în plus în tot ce va întreprinde pînă la terminarea meciului, în vreme ce resemnarea își face loc printre spanioli. Între timp va interveni și un clacaj al lui Gento care a dat italienilor și mai multă încredere în victoria lor, iar celor de la Real descurajare în plus. Oamenii lui Munoz au încercat tot ce se mai putea încerca în primele minute ale reprizei secunde, căutînd să străpungă defensiva lui Inter printr-o formulă nouă, Gento fiind plasat acum în centrul liniei de înaintare, deși randamentul său era la jumătate. Grosso a avut egalarea... pe cap la o centrare a lui Amancio, dar Sarti n-a fost de acord. Și-apoi, cînd Inter dădea impresia că face totul spre a plimba inofensiv balonul spre a se descurta din strînsirea adversarului, a venit acea acțiune a lui Suarez, așa de neașteptată dar, mai ales, așa de reușită, încît toți au considerat-o „momentul-cheie” al jocului. După driblinguri de efect, fostul barcelonez a sutat de la 10 m, de pe stînga, și, întîlnind și piciorul lui Zocco, mingea l-a prins pe poziție greșită pe Araquistain, intrînd în plasa.

Cu trei goluri la activ, Inter și-a permis exhibiția din final la care, în mai multe rînduri, mingea degajată din mîna de Sarti s-a întors de fiecare dată tot la el, după ce se plimbase pe la toți purtătorii tricourilor negru-albastre, sub privirile unui Real fără răsufare.

★

Sigur că au urmat interviurile de la cabine, clasicele aplauze pentru autocarul lui Inter. La Malpensa, aeroportul milanez, s-au aflat mii de mașini cu suporterii cei mai fanatici ai campioanei Italiei. Ovațiile, răpăturile tobelor, stridentele supele ale trompetelor și țipetele sirenelor electrice i-au escortat pe învingătorii de la Madrid care și-au salutată în treacăt familiile. Autobuzul lor n-a oprit de cît la Appiano Gentile, locul de antrenament al lui Inter, unde nelundurătorul „don H.H.” prevăzuse antrenament pentru aceeași după-amiaza. Știa el bine de ce. Duminică tîrînd pe Brescia, Inter avea să profite și de punctul pierdut de Juventus și să mărească la patru avansul din campionat, care o face aproape cert din nou campioană a Italiei...

PRIMELE ÎNTÎLNIRI OFICIALE ALE FOTBALIȘTILOR DIN R. D. GERMANĂ

● PRELIMINARIILE OLIMPICE ÎN ATENȚIA SELECȚIONABILILOR ● ÎN LINII MARI SE CUNOAȘTE ECHIPA OLIMPICĂ ● SELECȚIONABILII ÎN FORMĂ DEOSEBITĂ ● ECHIPĂ DE JUNIORI CU MARI POSIBILITĂȚI

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN BERLIN

Sortii au decis ca două echipe ale R.D. Germane să fie rivale cu selecționate ale României în două mari competiții așteptate cu deosebit interes de amatorii de fotbal din Europa.

Este cunoscut că echipa olimpică a R.D. Germane va întîlni mai întîi echipa Greciei în preliminariile J.O. după care — dacă va câștiga — urmează să joace în compania olimpiștilor români.

În turneul UEFA, care va avea loc în Turcia, selecționata juniorilor din R.D. Germană face parte din aceeași grupă cu echipa României.

Fără îndoială, pregătirile viitorilor noștri adversari interesează în mare măsură pe specialiștii români ca și pe cititorii revistei „Fotbal”, pentru care am solicitat de la Berlin această corespondență specială.

PRIMUL ANTRENAMENT AL OLIMPIȘTILOR A CORESPUNS

După numeroase antrenamente efectuate cu „porțile închise”, selecționabilii olimpici au susținut la Berlin un meci internațional de verificare în compania echipei cehoslovace T. J. Bohemians Praga. Jocul a fost la discreția fotbaliștilor germani care au arătat o mare poftă de joc. Ei au dominat categoric repurtînd victoria cu scorul de 4—0 (3—0). Antrenorul Karoly Soos și Werner Wolf s-au declarat mulțumiți de maniera în care a funcționat atacul, mereu în mișcare și cu o forță de pătrundere și șut de zile mari. Trei din golurile echipei au fost realizate din

lovituri libere: Körner în minutul 19, Lenneman în minutul 20, și Körner în minutul 44. Al patrulea s-a fost înscris de Kreische, în minutul 74, dintr-o acțiune personală.

Echipa olimpică a prezentat următoarea formație:

CROY (Motor Zwickau) — FRASSDORF (FCV), SAMMER (Dynamo Dresden), BRANSCH (HFC) — IRMSCHER (Motor Zwickau), KORNER (FCV), LIENEMANN (FCV) — NOLDNER (FCV), BACKHAUS (Lokomotiv Stendhal), KREISCHE (Dynamo Dresden), LOWE (F.C. Lokomotiv). Au mai fost utilizați pe parcursul jocului URBANCZYK (Chemie Halle) — fundas, FRAN-

FIFA NEWS

FÉDÉRATION INTERNATIONALE DE FOOTBALL ASSOCIATION
Hügelweg 11 8032 Zurich (Switzerland)

BULETINUL F. I. F. A.

NOU VICE-PREȘEDINTE F.I.F.A. pentru Asia a fost ales în persoana generalului de brigadă de poliție Torsakdi Yomnak din Bangkok (Thailandă). Hotărrea a fost luată la al treilea congres al Confederației asiatice de fotbal.

NOI PARTICIPANȚI la preliminariile turneului olimpic: Ceylon și Niger, admise ulterior. Niger (care nu trebuia confundat cu Nigeria) va disputa meciuri tur-retur cu Libia, în prima etapă preliminară.

CONGRESUL Confederației de fotbal a Americii de Nord, Centrale și Caraibelor a discutat posibilitatea organizării chiar în acest an a Cupei campionilor în această parte a lumii.

ORGANIZATORII Jocurilor Panamericane — ediția 1967, competiție care se va desfășura la Winnipeg/Manitova, Canada, au anunțat că turneul de fotbal se va disputa între 24 iulie și 3 august, după-amiaza și seara, pe stadionul Alexander Park și Winnipeg Stadium.

COMISIA DE ORGANIZARE a campionatului mondial 1970, din cadrul F.I.F.A., se va întruni la 2 iunie.

Bilanțul financiar al C. M. — 1966

De curînd F.I.F.A. a comunicat oficial bilanțul financiar al ultimului ediții a campionatului mondial din Anglia.

Incasările acestui campionat s-au ridicat la suma de 2.047.615 lire sterline, pentru 1.614.677 spectatori. Ambele cifre reprezintă recorduri în materie. Tribunele stadioanelor au fost umplute în proporție de 78,8%; aproape jumătate din numărul spectatorilor plățitori (760 911) l-a dat stadionul Wembley din Londra.

Din totalul incasărilor, circa un milion și jumătate de lire sterline

a provenit din vânzarea biletelor, restul fiind realizat din drepturile de transmisie la radio, televiziune și cinematograf.

Helmut Keiser, secretarul F.I.F.A.-ei, a arătat modul cum vor fi repartizate beneficiile realizate. Din rețeta globală (2.047.615 lire) circa 600.000 vor acoperi cheltuielile de organizare, iar restul va fi astfel împărțit: 65% celor 16 echipe (în funcție de locul ocupat în clasamentul final și de rețeta realizată de fiecare din ele), 25% va reveni Angliei, ca țară organizatoare, iar 10% F.I.F.A.-ei.

Fotbalul în „statele pitice” ale Europei

Nu-i vorba numai de principatul MONACO (cu o suprafață de 2 kmp și o populație de 25.400 locuitori), a cărui echipă cu același nume este una din cele mai bune din prima ligă profesionistă a Franței și o fostă campioană a acestei din urmă țări. Curînd pasiunea pentru fotbal în Monaco se va exprima și altfel: prin organizarea unei „mese rotunde” pe teme internaționale.

Mai sînt și alte „state pitice” unde fotbalul se practică cu aceeași pasiune, lată ANDORRA (principatul situat între Franța și Spania, 453 kmp și 12.500 locuitori). În Andorra funcționează două cluburi

de fotbal, C. F. Andorra și F. C. Pena Blaugrana, ambele afiliate la federația spaniolă și participante în competițiile organizate de aceasta prin forul catalan, Principatul LIECHTENSTEIN (153 kmp și 18.500 locuitori) are și el o activitate fotbalistică destul de intensă. Echipele sale însă sînt afiliate la federația elvețiană și iau parte la competițiile organizate de aceasta. În fine, Republica SAN MARINO (61 kmp și 17.000 locuitori, situată pe teritoriul Italiei), dispune și ea de câteva echipe care participă la campionate organizate de... federația italiană.

Fotbalul a pătruns pretutindeni...

Klaus URBANCZYK

JUNIORII — O ECHIPĂ BINE SUDATĂ

La început, specialiștii germani erau pesimiști în ceea ce privește alcătuirea echipei de juniori pentru Turneul UEFA. Au fost promovați însă cu curaj noi jucători, dintre care trebuie remarcate aripa stîngă Schellenberg și fundașul Brosch, ambii în vîrstă de 16 ani.

Echipa de juniori a susținut la rîndul ei un meci de verificare în compania echipei Aktivist Zwickau, obținînd o categorică victorie cu scorul de 5—0 (2—0). Au marcat Schulenberg (2),

Schellenberg, Laslop și Herrmann. Iată lotul utilizat în acest meci: Schneider (F.C. Hansa) — Maultsch (Karlsruhe stad), Kersten (Chemie Halle), Brosch (Motor Schverin), Brummer (F.C. Hansa) — Egel (Erfurt), Schullenberg (Erfurt) — Kubn (Karlsruhe stad), Laslop (Erfurt), Herrmann (Lokomotiv Stendal), Schellenberg (Zwickau). A mai fost utilizat portarul Plattner de la Stahl Riesa. Antrenorii consideră că echipa este bine sudată și că are șanse apreciabile la apropiatul turneu din Turcia.

● În clasamentul golgeterilor portughezi conduce tînărul atacant central ARTUR JORGE de la clubul studentesc ACADEMICA cu 17 goluri marcate. urmat de Eusebio cu un gol mai puțin.

● Fernando Argila, cel care a urmat lui Otto Glória la conducerea echipei campioane a Portugaliei, Sporting, a fost concedat pentru slabele rezultate obținute de echipa sa (eliminarea din „Cupa Cupelor”, loc modest în campionat, abia la patru puncte de ultima clasată

PE SCURT

etc.). În locul său a fost numit vechiul internațional și selecționar portughez, Armando Ferreira.

● Helenio Herrera despre Corso: „Excelentul campionat pe care-l face Corso e o consecință a faptului că de curînd el s-a logodit și, deci, este mai liniștit”. Herrera a mai spus că în cursul acestei veri, în afară de Corso se vor căsători și alți celibatari de la Inter: Jair, Suarez și Facchetti.

● În echipa Angliei, anunțată de Ramsey pentru apropiatul meci cu Scoția, nu figurează niciunul din cei 46 jucători chemați în lotul Angliei pentru campionatul mondial de anul trecut.

● Primarul localității Vill'ort, din Franța, este în același timp și jucător de fotbal în echipa locală. În această din ultimă calitate el a fost recent susținut pentru „injurii și expresii deplășate la adresa arbitrilor”.

DE LA UN CAMPIONAT LA ALTUL

Pentru dv, dragi cititori, am cules o serie de aspecte din clasa campionatelor de peste hotare, aspecte care, deși nu sînt direct legate de desfășurarea propriuzisă a competițiilor, sînt totuși interesante și semnificative.

Vi le prezentăm în rîndurile de mai jos:

ANGLIA :

„Tragedia Mortensen”

Două rezultate recente au fost copios comentate de ziaristi și spectatori campionatului englez: scorul neașteptat cu care a pierdut Blackpool (4-0) în fața lui Manchester United și înfrîngerea lui Leeds United, unul din... tenorii primei ligi, în fața unei codase, Aston Villa (0-2), chiar pe teren propriu!

Dacă pentru Manchester United n-a fost o problemă să obțină decizia în fața ultimei clasate, (Blackpool delibe această poziție), mai ales că Denis Law, în formă scriptitoare, a făcut una din cele mai frumoase partide din cariera sa, în schimb eșecul lui Blackpool a fost crud pentru noul său manager, legendarul Stan Mortensen, vechi internațional și unul din „tunarii” insulari. În 1948, de pildă, a marcat patru goluri contra Italiei la Torino! El a jucat de 11 ori în echipa Angliei și a ajuns de 3 ori în finala Cupei. Asta după ce a fost foarte grav rănit, fiind ultimul supraviețuitor al echipajului unui bombardier al lui Royal Air Force, care s-a zdrobit de pămînt. Mortensen a suferit mai multe fracturi ale craniului și membrilor, astfel că doctorii i-au prezis că nu va mai putea lovi vreodată mingea. Mortensen însă, le-a făcut în cîndă...

Cînd a venit la Blackpool, el și-a legat multe speranțe de viitorul acestei echipe. Manchester United și Law i le-au risipit însă. Cel puțin deocamdată...

va conduce el în persoană clubul și din punct de vedere sportiv, urmînd ca antrenorul să-și încerce norocul în altă parte.

Meciul Racing White — Charleroi, care a urmat imediat, a întors însă lucrurile împotriva lui Michiels, și aceasta datorită atitudinii publicului spectator, care cunoaștea situația și care și-a manifestat simpatia față de antrenorul aclamîndu-l frenetic. În plus, jucătorii și-au manifestat solidaritatea cu Hölting jucînd mai bine ca oricînd, cîștigînd partida și făcînd un pas înainte în lupta lor pentru evitarea retrogradării. Hölting a cîștigat astfel un plebiscit la care nu s-a gîndit...

categoria!) și apoi pregătirile pentru campionatul mondial din 1970.

ELVEȚIA :

Statutul jucătorilor nu permite progrese

Reluarea campionatului elvețian s-a făcut, de fapt, prin cîteva jocuri restante (aminale în tur din cauza iernii), ale căror rezultate n-au avut repercursiuni importante în clasament.

În această vacanță de iarnă, fotbalul elvețian a fost frîmțit de cîteva probleme serioase.

Greaves (Tottenham, jucătorul cu nr. 8) și portarul Gilzean (Portsmouth), într-un meci din campionatul englez

MEXIC :

Primul titlu în 50 de ani!

Campionatul mexican s-a încheiat, dar numai ultima etapă a decis cui revine titlul. Acesta a revenit clubului Toluca. Victoria coincide cu aniversarea a 50 de ani de existență și cu împlinirea a 14 ani de la promovarea sa în prima categorie. Acest prim campionat cucerit constituie o mare satisfacție pentru antrenorul Nacho Trellez, același care se ocupă și de echipa națională. Toluca a avut în acest campionat cel mai bun atac (48 goluri marcate), cea mai bună apărare (24 primite) și cel mai eficient jucător, Amaury (20 goluri). În acest sezon Toluca n-a pierdut nici un meci pe teren propriu. Succesele sale sînt completate de comportarea excelentă și a formației de rezerve, care ocupă primul loc.

Pentru Trellez însă, munca nu s-a încheiat. După campionat urmează Cupa (la care participă numai cele 16 echipe din prima

Trei echipe și-au pierdut antrenorii în vacanță: Grasshoppers a fost părăsită de vest-germanul Sing, F.C. Zürich de Kubala și Servette de Guttmann. Cazul ultimilor doi a repus pe tapet statutul semi-profesionist al jucătorilor elvețieni, care nu permite unor antrenori profesioniști să-și desfășoare în mod rațional munca de instruire. Antrenorul francez Snella a subliniat, de altfel, această lacună, atunci cînd a plecat de la F.C. Servette: „Nu pot avea la dispoziție oamenii așa cum aș dori și cum ar fi normal atunci cînd întinseți progresul”. Problema continuă însă să fie nerezolvată...

Un alt fapt care a stîrnit discuții a fost tentativa impresarilor nord-americani de a angaja un tînar jucător elvețian, Hasler (18 ani, de la Lucerna), prin fostul său antrenor, vest-germanul Gutendorf, venit special în Europa pentru astfel de treburi. Cercurile fotbalistice elvețiene comentează cu apăsare acest fapt pentru că, dacă F.I.F.A. nu va lua măsuri, cluburile americane vor reuși în tentativele lor oferînd tinerilor fotbalisti salarii mai mari decît ar putea preînde ei în prezent. Și nu toți părinții vor fi alți de categorici ca acela ai lui Hasler, care au refuzat net să-și dea consimțămîntul ca fiul lor să părăsească Lucerna.

CARLO LORENZO :

Trebuie să apărăm adevăratul fotbal ca niște „vestale”

Pe Carlo Lorenzo l-am văzut în ultima oară în vara trecută la Birmingham. Era pe atunci antrenorul Argentinei: Tip ardent, exultant de bucurie la fiecare reușită (meciul Argentina—Spania), se minia la greșeli, gesticula, venea brusc la marginea terenului să discute cu Rattin, căpitanul său, „omul de napalm”. L-am reîntîlnit cîteva luni mai tîrziu în Ecuador, la Quito. Contractase de cîteva zile funcția de director tehnic al echipei River Plata. Lorenzo este o personalitate complexă. Alături de omul expansiv, temperamental, stă un tip de analist, obișnuit să meargă pe firul ideilor pînă la ultimele implicații.

— În perioada post World Cup '66 unii comentatori au regretat eliminarea echipei Argentinei și pentru că ea ar fi lansat, zice-se, singura noutate tactică. Insuficient construită, poate, cu o documentație incompletă, dar sesizabilă.

— Am fost singurii care am utilizat constant apărarea în linie; extreme retrase pe linia mijlocașilor sau fundașilor în faza de apărare (1-4-4-2); lansarea compensatorie a fundașilor laterali în atac (1-2-4-4).

— Reprezintă de fapt optica dv?

— Sînt o parte din convingerile despre tactică și prin reverberație despre fotbal în general, cu complicații etice și estetice, ale unei părți dintre antrenori, trunchi de idei la care mă raliez.

— Ați condus echipa și la C.M. din 1962?

— Atunci era și mai rău. Generația jucătorilor tineri e mai disciplinată. S-a mai schimbat mentalitatea. În Anglia am plecat cu o echipă „supusă”, bine pregătită și puternică. Dacă am fi ocupat primul loc în grupă, noi ajungeam în finală și R.F.G. ar fi ieșit din sferturi, o dată ce juca cu Anglia în locul nostru.

— Militați pentru un anumit fotbal?

— Pentru adevăratul fotbal. Ca și alte domenii, fotbalul devine periodic teren de speculație. Din partea celor interesați numai de bani, de zarvă publicitară, de cui ce vor să dea prestația unor idei exclusiviste cu ajutorul unor „adaosuri extra-sportive” foarte costisitoare, ce nu stau decît la îndemîna cîtorva, deci nu pot deveni soluții generale.

— Există acum în fotbal o luptă de opinii. Între adepții sportului ofensiv și defensiv, între exclusivisti și moderați, între partizanii jocului pentru rezultat, indiferent de mijloace, și jocul pentru rezultat obținut cu mijloace spectaculoase.

— Toți trebuie să apărăm adevăratul fotbal ca niște „vestale”. Traversăm o epocă de criză, de incertitudini de ordin tactic, de izolarea specialiștilor în carapacea propriilor interese. Lupta de opinii va accelera sfîrșitul acesteia.

— Ați „semnat” pentru River Plata. Cînd ați inaugurat pregătirile?

— În urmă cu o săptămîină.

— Sînteți deja la al doilea meci internațional. Turneul acesta nu-i prematur?

— Așa îmi organizez perioada pregătitoare. Opt jocuri internaționale în patru săptămîni. Într-o lună de zile aduc pe această cale echipa în formă, iar clubului 80 000 de dolari (10 000 de fiecare meci).

— Și antrenamente?

— Ne „antrenăm” jucînd. Între meciuri efectuăm și antrenamente. În primele două săptămîni pentru dezvoltarea forței și rezistenței mai ales.

— Tactica bazată pe apărarea în linie este foarte criticată de către unii.

— Adversarii ei se împart în două categorii: unii o resping aprioric, alții au înțeles-o superficial. Și unii și alții vorbesc despre ea după... ureche.

— Se spune că ar fi vulnerabilă în fața atacanților care pornesc în dribling și fîndînd un fundaș, depășesc de fapt întreaga „linie”.

— Ei vîd sensul cel mai uzat al noțiunii de linie. În tactică ea nu reprezintă ceva rigid, geometric. La 20—30 metri de propria poartă, în locul liniei apare „diagonala fundașilor” sau „cuvertura”, suficiente măsuri de siguranță în zona de finalizare.

— Unii susțin că numai echipele care se betonează pot utiliza arma contraatacului.

— „Betonul” te obligă, te limitează într-adevăr să ataci numai prin contraatac. Pretînde jucători dotați pentru luptă și excepționali tehnicieni în același timp, așa cum are Inter. Deci mari valori și numai de un anumit tip. În timp ce jocul constructiv-colectiv-ofensiv, bazat pe apărarea în linie, este formula în care se pot exprima deplin toate tipurile de jucători. În consecință echipa poate acționa în atac fie prin circulație de balon pentru dezechilibrarea apărării adverse, fie prin contraatac. Este cea mai puțin rigidă, cea mai incompatibilă cu exclusivismele dintre toate tacticile actuale. Permite ca echipa să rămînă un bloc compact în apărare și atac. Stimulează facultatea de creație, pretinde o bună pregătire fizică, inteligență și disciplină tactică.

— Ce tendințe se observă în fotbalul argentinian?

— Se fortifică punctele lui slabe, pregătirea fizică și disciplina tactică. În ambele sensuri evoluția a devenit evidentă.

R. B.

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALA
Redacția și adresa: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Nicolescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Ștefan Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

Concursul PRONOSPORT nr. 10 din 12 martie atribuit, ca totdeauna în ultima lună, premiul excepțional în valoare de 75.000 lei, în care se include UN AUTOTURISM „RENAULT DAUPHINE” și diferența în bani. Acesta, în afara premiilor anunțate de cele patru categorii. Vă amintim că de la începutul anului PRONOSPORTUL a oferit PATRU AUTOTURISME „WARTBURG LUX”, TREI AUTOTURISME „MOSKVICI 408”, UN AUTOTURISM „RENAULT 16” ȘI UN AUTOTURISM „RENAULT 10 MAJOR”. Și-acum să trecem la program care conține... 13 întrebări reprezentînd (ot

PREMIILE ȘI MECIURILE PRONOSPORTULUI DE DUMINICĂ...

atitea meciuri. Întîlnim să se partide din campionatul nostru și șapte meciuri din campionatul italian. Jumătate din numărul meciurilor din campionatul categoriei A care sînt în program afectează lupta din fațeta clasamentului prin deplasările a trei dintre fruntașii: Universitatea Craiova, Steaua și Rapid la Petroșeni, Timișoara și, respectiv, Arad. Dar niel mîlînirea de la Iași (CSMS — Petrolul) nu-i dinainte jucată mai ales că de trei campionate ieșenii nu au reușit vreo victorie în fața petrolistilor. În celelalte două jocuri, Progresul — Universitatea Cluj și Farul — Steagul roșu, gazdele au desigur prima șansă... pînă la contrazicerea din partea adversarelor lor, foarte a-

larmate de poziția din clasament.

Meciurile din campionatul italian vor veni, ca de obicei, cu surprize. Dintre formațiile de 14 carate ale diviziei A, Napoli, Fiorentina și Milan se deplasează și tot în afara terenului propriu joacă și Cagliari revelația actualului campionat. Ele sau... altele pot aduce rezultate neașteptate.

Drumul spre autoturismul „RENAULT DAUPHINE” trece printr-acele 13 semne de întrebare ale concursului PRONOSPORT de duminică 12 martie.

(Rubrică redactată de A. S. LOTO PRONOSPORT)

ECHIPA NAȚIONALĂ A CÎȘTIGAT MECIUL DE VERIFICARE DE LA ATENA, CU SELECȚIONATA GRECIEI: 2-1 (1-1)

Ieri la Atena, lotul reprezentativ de fotbal al țării noastre a susținut un meci de verificare cu selecționata Greciei. Deși fusese anunțat anterior ca un meci al selecționatelor divizionare ale celor două țări, la sosirea la Atena s-a luat cunoștință de o partidă amicală Grecia - România. Înaintea jocului au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări.

Dăm mai jos o cronică a întâlnirii întocmită după relatarea telefonică a antrenorului ȘTEFAN COVACI.

ATENA 8 (prin telefon). Aproximativ 15.000 de spectatori au luat loc în tribunele stadionului Panathinaikos pentru a asista la întâlnirea amicală dintre selecționata loturilor reprezentative ale Greciei și României. Timpul bun (soare, cald, 14°) și terenul uscat au favorizat desfășurarea unui joc în general bun.

Meciul a debutat cu atacuri rapide din partea fotbalistilor greci, care au surprins pe jucătorii noștri prin viteză, acroșaj și presing. Apărătorii în special s-au lăsat surprinși de ritmul de joc al adversarilor și de jocul cu capul foarte bun (avantajat și de talie) al atacanților centrali eleni, dovădind (mai puțin Sătmăreanu) nesiguranță, imprecizie în atacurile de deposedare și în degajări. De altfel, apărarea noastră a și cedat o dată, în min. 6 cînd Sideris a profitat de o dublă greșală Constantinescu-Dan și a înscris în poarta goală. Constantinescu îi dăduse mingea lui Dan, iar acesta vrînd să i-o înapoieze, a aruncat peste poartă spre poartă și atacantul grec n-a avut altceva de făcut decît să o împingă în plasă. În rest însă, am rezistat, iar din min. 30 echipa s-a regăsit și treptat a preluat inițiativa, deși în jocul său au existat încă nesiguranță și imprecizie, iar în apărare Dan nu a reușit să-l marcheze suficient pe Sideris. De altfel pe aici s-au mai creat cîteva situații periculoase la poarta noastră. Constantinescu însă, care nu a greșit decît la golul primit, în rest apărînd foarte bine, a avut intervenții salutare la 4 șuturi puternice ale lui Sideris și Alexiadis.

Atacul echipei noastre a început să „culce” mai mult balonul și să folosească mai des extremele. Dintre ele, Pircălab — care avușese un start reținut — a început să acționeze mai mult în stilul său personal, impulsivat de Ghergheli, și să creeze colegilor situații bune. La una din ele, în min. 30, Lucescu a ratat copilărește de la 8 m, trimițînd balonul peste bară. La a doua, au ratat pe rînd Ionescu și Lucescu, prin fața cărora a

trecut mingea, iar în min. 35 s-a produs egalarea. DUPĂ UN REUȘIT SCHIMB CU FRĂȚILA, PIRCĂLAB A CENTRAT FOARTE BINE ȘI IONESCU, DE LA 8 M, A RELUAT PRINTR-O „FOARFECA”, INSCRIND UN GOL SPLENDID CARE A STIRNIT ROPOTE DE APLAUZE. Terminăm repriza avînd inițiativa.

Echipa a jucat mai bine după pauză cînd a avut superioritatea teritorială încontinuu, silind pe jucătorii greci să se rezume la contraatacuri la început, apoi la o apărare foarte clară pentru a evita mărirea scorului. Ceea ce a determinat acest reviriment a fost faptul că jucătorii noștri au înțeles să joace în viteză, pe jos, și să folosească combinațiile pe extreme, care constituie o caracteristică a echipei. În apărare, fundașii centrali au avut un plasament mai bun și s-au dublat oportunități, anihilînd infiltrațiile atacanților centrali care jucau la limitele ofsaidului. În felul acesta echipa a pus stăpînire pe joc, fazele de atac s-au înmulțit și au devenit mai periculoase. Ghergheli a fost un element de bază, inițîind majoritatea acțiunilor ofensive. În atac au fost des folosite pasele dublate și cuplurile, de rutină apărarea adversă, care de la defensivă cu „măturător” din prima repriză trecuse la una în linie. „Triunghiul” Ghergheli — Frățila — Ionescu a marcat forța de atac și în urma unei astfel de combinații, pornită din terenul nostru, în min. 75, IONESCU A ÎNCHEIAT ȘIRUL DE PASE DIN VOLE PRINTR-UN ȘUT TOT DIN VOLE CARE A TRIMIS

MINGEA ÎN COLȚUL STING AL PORTII: 2-1. De acum ne mezinem numai în atac, dar Ghergheli (în min. 82) este oprit neregularmente la careu (fiind singur la 12 m de poartă) și arbitrul Ionomopoulos (foarte bun de altfel) acordă... lovitură liberă indirectă, iar în min. 90, la o centrare a lui Pircălab, Ionescu îi pasează cu capul lui Frățila, care reia tot cu capul în plasă, însă arbitrul anulează golul pe motiv de ofsaid...

În general, echipa a dovedit că are potențial de luptă și joc, dar cred că n-a atins nivelul de care este capabilă. Jucătorii au o bună rezistență, au manifestat prosepțime, iar cei mai mulți dintre ei au jucat bine. Trusul la poartă a fost bun calitativ, dar n-a satisfăcut ca frecvență. De asemenea, este necesară o îmbunătățire a jocului în viteză, după cum cițiva jucători (Dan, Dobrin, Lucescu și Pircălab) trebuie să-și amelioreze viteza.

Pe scurt, un meci de verificare bun, care și-a atins scopul, grație unui adversar care a „înțins” mult echipa noastră, din rîndurile căreia foarte buni au fost în ordine GHERGHELI, IONESCU, NUNWEILLER III, SĂTMĂREANU, FRĂȚILA și MOCANU. Fără greșeala comisă la gol, portarul Constantinescu ar fi figurat și el în acest lot. De la gazde am remarcat în primul rînd pe Sideris (cel mai bun) și Alexiadis, apoi pe Iutsos, Polichroniou și Ionomopoulos.

ROMANIA: Constantinescu — Sătmăreanu, Nunweiler III, Dan, Mocanu — Ghergheli, Dobrin (min. 70 Năftănilă) — Pircălab, Frățila, Ionescu, Lucescu (min. 70 Radu).

GRECIA: Ionomopoulos — Plesas, Zaneloglu, Surpis, Sofianidis — Polihroniou, Iutsos — Vasiliou, Sideris, Alexiadis (min. 78 Pitinftis), Botinos.

17 țări în competiția „speranțelor”

După cum am anunțat, anul acesta U.E.F.A. va organiza o nouă competiție, de data aceasta rezervată reprezentativelor de tineret (sub 23 de ani). La această competiție s-au înscris 17 țări: Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Finlanda, Franța, Grecia, Italia, Olanda, Norvegia, Polonia, România, Spania, Suedia, Elveția, Turcia și Iugoslavia. Intrecerea — cum se știe — se va disputa după o formulă nouă: din țările înscrise vor fi trase la sorți două, care vor disputa un dublu meci și învingătoarea îi va fi atribuită Cupa. Deținătoarea Cupei poate fi provocată apoi de una din celelalte țări înscrise, ca la box. Tragerea la sorți a celor două țări va avea loc miine.

Foni și-a început pregătirile! Luxemburg—Elveția 1-0...

Fotbaliștii elvețieni își vor inaugura sezonul internațional de primăvară la 3 mai, la Basel, cu meciul împotriva reprezentativei Cehoslovaciei. În aceeași lună, la 24, elvețienii vor sustine la Zürich returul partidei cu România din cadrul campionatului European. Antrenorul echipei elvețiene, Alfredo Foni, și-a început pregătirile în vederea acestor întâlniri. Zilele trecute el a supus o echipă nouă la un prim examen, împotriva naționalei Luxemburgului, în localitatea Differdange (Luxemburg). Dintr-un lot larg el a folosit următorul „11”: Hen—Voisard, Delay, Guggi, Butzer—Brossard, Grunig—Lehmann, (Amez—Droz), Kunzli, Zappela, Duvoisin. Cum se vede, Foni a recurs doar la Kunzli din echipa care a jucat la București, anul trecut. Această formație s-a comportat sub așteptări. În primele 10 minute ea a lăsat impresia că va face o partidă bună, atacînd în trombă, dar apărarea în linie a gazdelor a stăvilit toate atacurile, pentru ca pînă la pauză Luxemburg să domine copios, înscirînd un gol, care avea să fie al victoriei. Repriza a doua a fost mai echilibrată, dar atacurile luxemburghezilor au fost mai periculoase. Din formația elvețiană au corespuns Grunig, Brossard, Kunzli, portarul Iten și Zappela.

ACTUALITĂȚI

NOUȚĂȚI DIN CUPA BALCANICĂ

În afara meciului-retur U.T.A.—Cerne More Varna (stabilit la 19 martie), a mai fost fixată o întâlnire: returul Lokomotiva Sofia — Farul Constanța se va disputa la 29 martie.

Nu s-a ajuns la nici un acord în ce privește datele partidelor U.T.A.—Fenerbahe Istanbul (retur) și Farul—A.E.K. Atena (retur). Pentru jocul său, U.T.A. a propus echipei din Atena să a-

leagă una din datele: 19 și 23 aprilie, 17, 21 și 24 mai. Se așteaptă răspunsul.

MECI DE JUNIORI U.R.S.S.—ROMANIA

(În cursul acestui an se va disputa o partidă între reprezentativele de juniori ale României și U.R.S.S., în U.R.S.S. Data n-a fost încă stabilită. Federația sovietică a propus ziua de 1 noiembrie, iar noi 17 sau 24 septembrie. Tratatul este continuat.)

Dukla s-a calificat „in extremis”

PRAGA 8 (prin telefon de la trimisul nostru). În această săptămînă, la toate hotelurile din Praga, răspunsul era invariabil: „Sîntem arhiplini”, iar „Cedok-ul” (organizația cehoslovacă de turism) abia a reușit să satisfacă jumătate din cererile de bilete ale olandezilor. Și în timp ce azi dimineață cotidienele de aci anunțau „invazia olandeză” de turiști, cei 3.500 de „fans” (suporterii), purtînd pălării, jobene, berete, togi alb-roșii (culorile clubului Ajax), sau încălțați cu tradiționali saboți de lemn, defilau zgomotoși și optimiști pe străzi.

Olandezii au început partida furtunos, anunțînd deci că n-au venit să se apere. Dukla, în mod paradoxal, l-a folosit pe Masopust mai mult în scopuri defensive, lăsînd înainte doar pe Strunc, Nedorost și Zloca. Praghezii au dominat mijlocul terenului prin terțetul Geleta. Masopust, Mraz, dar țesătura lor de pase (cu mingi laterale) a fost destrămată la marginea careului olandez. Din această cauză, Ajax a putut să-și conserve posibilitățile de atac, valorificate prin pase în adîncime la Keizer (foarte rapid) sau Cruyff.

Nici după pauză Dukla nu a renunțat la jocul său prea combinativ, în timp ce Ajax din 2—3 pase ajungea la poarta lui Viktor. Dintr-o asemenea acțiune, olandezii au deschis scorul (min. 65): Müller l-a lansat printre doi adversari pe Swart și acesta intrînd în careul mic a înscris. În tribune moment de stupeoare, ca apoi trompetele galeriei olandeze să spargă liniștea nefirească: doar 8 minute a tînut însă bucuria acesteia, pentru că în min. 73 la un fault asupra lui Nedorost, arbitrul acordă penalti și STRUNC face singurul lucru bun în cele 90 de minute, aducînd egalarea. A venit apoi un dramatic autogol al olandezilor din greșeala lui Suurbier, care a trimis mingea de la 14 m. peste portarul Bals ieșit din poartă. Era minutul 88 și bineînțeles că exploziile de bucurie ale praghezilor au fost asurzitoare. Dukla s-a calificat în semifinalele C.C.F. prin eliminarea revelației acestei competiții (învingătoarea echipei engleze F.C. Liverpool), cu scorul general de 3—2, realizat cu neașteptată dificultate și sansă.

ARBITRUL K. Tschencher (R.F. a Germaniei) a condus echipele:

DUKLA PRAGA: Viktor—Smarda, Cadek, Taborsky, Novak—Geleta, Strunc—Mraz, Masopust, Nedorost, Zloca.

AJAX AMSTERDAM: Bals—Suurbier, Pronk, Soetekouw, Duyvenbode—Groot, Müller—Swart, Cruyff, Nuninga, Keizer.

Paul SLAVESCU

SLAVIA A TRECUT UȘOR DE SERVETTE

SOFIA 8 (prin telefon de la trimisul nostru).

Astăzi, pe stadionul Vasil Levski, în fața a 50.000 de spectatori, s-a disputat meciul-retur pentru Cupa Cupelor între formația locală Slavia și echipa elvețiană F.C. Servette care învinsese în primul meci cu 1—0.

Înainte de joc, antrenorul elvețienilor, cunoscutul Bella Guttman, deși zgîrcit în declarații, a spus totuși ziaristilor că echipa sa a venit să se calibreze la Sofia. Declarația nu a corespuns însă cu situația de pe teren, căci, din primul minut, fotbalistii elvețieni și-au retras cele două aripi, Conti și Kvicinski lângă mijlocăși, acționînd într-un veritabil 4—4—2. De aici a decurs libera acțiune a fundașilor bulgari care au susținut atacurile. F.C. Servette a avut puține resurse fizice. După o jumătate de oră de rezistență, elvețienii au cedat și Slavia a deschis scorul în min. 41 prin Mișev.

În a doua parte a meciului, scăpați din încorsetarea nervilor, după cum ne-a declarat după joc antrenorul bulgar D. Tașov, fotbalistii bulgari au acționat mai bine tactic, au reușit să desfacă apărarea ermetică și să majoreze scorul: 2—0 în min. 50 datorită lui Haralampiev, apoi 3—0 în min. 72 prin autogolul elvețianului Piguet. Pe toată durata partidei, F.C. Servette a beneficiat doar de o ocazie de gol.

Slavia s-a calificat, deci, în semifinală cu scorul de 3—1. Arbitrul italian Dragostini a condus foarte bine următoarele formații:

SLAVIA SOFIA: Simeonov—Salamanov, Petrov, Davidov, Alexiev—Manolov, Lukac—Mișev, Haralampiev, Vrajev, Vasilev.

F.C. SERVETTE: Barlie—Maffiolo, Piguet, Martignago, Mocellin—Desbiolles, Sunderman—Makay, Conti, Kvicinski, Schindelholz.

Georghe NERTEA

DOUĂ NOI JOCURI PENTRU „TINERET”

Programul internațional de anul acesta al reprezentativei noastre de tineret se va completa cu încă două întâlniri.

La 7 iunie ea va întâlni selecționata corespunzătoare a U.R.S.S. Meciul va avea loc în țara noastră, într-un oraș care urmează să fie stabilit. De asemenea, federația noastră este în tratative cu federația austriacă pentru contractarea unui joc Austria—România, în iulie sau septembrie.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 10:	
I. Politehnica—Steaua	1
II. Jiul—„U” Craiova	X 1
III. U.T.A.—Rapid	1
IV. Progresul—„U” Cluj	1
V. Farul—Steagul roșu	1 X
VI. C.S.M.S.—Petrolul	1 X
VII. Atalanta—Lecco	1
VIII. Bologna—Roma	1
IX. Foggia—Milan	X 2
X. Lanerossi—Fiorentina	1
XI. Lazio—Napoli	X
XII. Mantova—Brescia	1
XIII. Venezia—Cagliari	X

MIERCURI 1 MARTIE

Meciuri amicale

Luxemburg — Elveția	1-0
Anglia — Scoția (tineret)	1-3
Fiorentina — Sel. U.R.S.S.	1-4

Preliminariile Turcoului U.E.F.A.

Anglia — Scoția	1-0
Olanda — R.F. a Germaniei	0-1

„Cupa campionilor europeni”

Linfield Belfast — T.S.K.A. Sofia	2-1
-----------------------------------	-----

„Cupa cupelor”

Glasgow Rangers — Real Saragossa	2-0
----------------------------------	-----

Amicale (intercluburi)

Siderug, Galați — Avîntul Chișinău	0-1
------------------------------------	-----

DUMINICA 1 MARTIE

Amicale

Unirea Focșani — Avîntul Chișinău	1-0
-----------------------------------	-----

MARȚI 7 MARTIE

„Cupa orașelor-țiguri”	
Benfica Lisabona — Lok. Leipzig (1-3)	2-1

MIERCURI 8 MARTIE

Amicale

Sel. div. Grecia — Sel. div. România	1-1
Chimia Suceava — Avîntul Chișinău	1-0

„Cupa cupelor europeni”	
Dukla Praga — Ajax Amsterdam (1-1)	2-1

„Cupa cupelor”

Slavia Sofia — Servette Geneva (0-1)	3-0
--------------------------------------	-----